

د ایوب کتاب

د کتاب پېژندنه

د ایوب کتاب د ایوب په نوم د یو بې‌گناه سړي د کړاوونو او مصیبتونو په هکله کیسه کوي او په شعر کې ویل شوی دی. کړاوونه او مصیبتونه په دې نړۍ کې د هر انسان د ژوند یوه برخه ده. هر څوک چې کله د کړاوونو او مصیبتونو سره مخ شي، نو خامخا د هغه د علت په اړه فکر کوي او سوال کوي. که خدای مطلق قادر، عادل او نېک دی، نو بیا ولې اجازه ورکوي چې یو نېک سړی بې له کوم دلیل نه په مصیبت باندې اخته شي؟

ایوب یو نېک سړی، د قبیلې یو عزتمن مشر او یو شتمن سړی د کور او اولادونو خاوند ؤ چې سمدلاسه یې خپل هر څه له لاسه ورکړل او په یو بېچاره او خاورې په سر انسان باندې بدل شو. ایوب برسېره پردې چې خپل ټول شیان یې له لاسه ورکړل، په یوې

دردوونکې ناروغۍ باندې هم اخته شو. کله چې ایوب غریب او خاورې په سر شو، نو د هغه درې ملګري د هغه د لیدلو دپاره راغلل او د هغه د مصیبت او بدبختۍ په اړه یې بحث پیل کړ. د ایوب ملګرو هغه ته تشریح کړه چې د هغه کړاو او مصیبت د هغه د ګناهونو له امله دی. هغوی په دې خپلې نظریې او فکر باندې ټینګار کاوه لکه څرنګه چې خدای بدۍ ته سزا او نېکۍ ته اجر ورکوي، نو په ایوب باندې یې هم د خپلو ګناهونو له امله داسې ورځ راوستلې ده. خو ایوب دا دلیل ونه مانه او خپل ځان یې یو بڼه سړی او هغه سزا یې ظالمانه وګڼله. هغه په زړورتیا سره د خدای سره بحث وکړ، خو له دې سره سره هغه په خپل ایمان ټینګ پاتې شو. هغه هیله درلودله چې د خدای په حضور کې به د هر ډول ګناه څخه پاک شي او د یو نېک سړي په توګه به خپل عزت او اعتبار بېرته ترلاسه کړي. سره له دې چې هغه ډېرې پوښتنې وکړې، خو خدای هغه ته مستقیم ځواب ورنه کړ، خو د خپل الهي قدرت او حکمت په ښودلو سره په هغه باندې فشار راوړ.

په پای کې ایوب په عاجزۍ سره د خدای په لویۍ او حکمت

باندي اقرار وکړ او د خپلو قهرجنو او غير ضروري خبرو په خاطر
چې کړې يې وې، پښېماني ونبودله. بيا خداى د ايوب د ايمان
ستاينه وکړه او د هغه حالت يې په ډېرو برکتونو سره بېرته د مخکې
نه ښه کړ.

د موضوعگانو لست:

د ايوب بدبختي: ۱ - ۲ فصلونه

د ايوب شکايت: ۳ فصل

لومړنۍ وينا: ۴ - ۱۴ فصلونه

دوهمه وينا: ۱۵ - ۲۱ فصلونه

درېمه وينا: ۲۲ - ۲۷ فصلونه

د حکمت دپاره هڅه: ۲۸ فصل

د ایوب وروستنی وینا: ۲۹ - ۳۱ فصلونه

د الیهو ویناوي: ۳۲ - ۳۷ فصلونه

ایوب ته د خښتن خُواب: ۳۸ - ۴۲:۶

ایوب بېرته خپل پخواني حالت ته راگرځي: ۴۲:۷ - ۱۷

د ایوب شخصیت او شتمني

① یو سپری ؤ چې ایوب نومېده او د عوص په هېواد کې اوسېده. هغه یو پاک او نېک سپری ؤ. هغه د خدای نه وپرېده او د بدی نه یې ځان ساته. ② هغه اووه زامن او درې لورګانې درلودلې ③ او اووه زره پسونه، درې زره اوبنان، پنځه سوه جوړه غویان او پنځه سوه خړې یې درلودلې. هغه زیات شمېر خدمتګاران هم درلودل او په منځنی اسیا کې تر ټولو شتمن سپری ؤ.

④ د ایوب زامنو به په وار سره په خپل کور کې مېلمستیا

جوړوله چې نور ټول به ورته ورتلل او هغوی به خپلو درېو خویندو ته بلنه ورکوله چې د هغوی په مېلمستیاوو کې گډون وکړي. (۵) د هرې مېلمستیا څخه وروسته به ایوب سهار وختي پاڅېده، خپل اولادونه به یې راغونښتل او د هر یو دپاره به یې سوځېدونکې قرباني وړاندې کولې، د دې دپاره چې هغوی په مذهبي لحاظ پاک شي. هغه به تل دا کار کاوه، ځکه هغه فکر کاوه چې کېدای شي د هغوی څخه کوم یو گناه کړې وي او په خپلو زړونو کې یې خدای ته بد رد ویلي وي.

خدای شیطان ته اجازه ورکوي چې ایوب وازمائي

(۶) یوه ورځ کله چې فرښتې د څښتن په حضور کې راغونډې شوې، شیطان هم د هغوی سره و. (۷) څښتن د شیطان څخه پوښتنه وکړه: «ته له کوم ځای نه راغلې؟» شیطان په ځواب کې وویل: «زه یو خوا بل خوا د ځمکې گردچاپېر گرځېدم.» (۸) څښتن د شیطان څخه پوښتنه وکړه: «زما خدمتگار ایوب ته دې پام دی؟ د ځمکې په مخ د هغه په شان هېڅوک نشته. هغه پاک او نېک سړی دی. هغه

زما څخه وپریږي او د بدی نه ځان ساتي.» ⑨ نو شیطان په ځواب کې وویل: «ایا ایوب ستا نه وپریږي او ایا دا وپریږدل ورته څه گټه رسوي؟» ⑩ تا تل د هغه، د هغه کورنۍ او هر څه چې لري د هغه ساتنه کړې ده. تا د هغه په هر کار کې برکت اچولی دی او هغه ته دې زیاتې پادې او رمې ورکړي دي. ⑪ خو که ته اوس د هغه څخه هر څه واخلي، نو هغه به ستا په مخکې تا ته کفر ووايي!» ⑫ نو څښتن شیطان ته وویل: «سمه ده، د هغه هر څه ستا په اختیار کې دي، خو ته باید په خپله ایوب ته زیان ونه رسوي.» نو شیطان د خدای د حضور څخه لاړ.

ایوب خپل اولادونه او شتمني له لاسه ورکوي

⑬ یوه ورځ کله چې د ایوب زامن او لورگانې د خپل مشر ورور په کور کې مېلمانه وو، ⑭ یو استازی ایوب ته راغی او ویې ویل: «مونږ په غویانو باندې پټي قلبه کول او خرې په نژدې خرڅای کې خرېدلې، ⑮ نو ناڅاپه د سبايانو یوې ډلې حمله وکړه او هغوی یې ونيول او ستا ټول خدمتکاران یې په توره باندې ووژل. یوازې زه

وتبنتېدم او راغلم چې تا خبر کړم.» (۱۶) مخکې له دې چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتگار راغی او ويې ويل: «په پسونو او شپنو باندې تندر راوغورخېده او ټول يې ووژل. يوازې زه پاتې شوم او راغلم چې تا خبر کړم.» (۱۷) مخکې له دې چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتگار راغی او ويې ويل: «د کلدانيانو درېو ډلو په مونږ باندې حمله وکړه، اوبنان يې وتبنتول او ټول خدمتگاران يې په توره باندې ووژل. يوازې زه وتبنتېدم او راغلم چې تا خبر کړم.» (۱۸) مخکې له دې چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتگار راغی او ويې ويل: «ستا زامن او لورگانې ستا د مشر زوی په کور کې مېلمانې وو، (۱۹) په دې وخت کې له دښتې څخه توفان راغی. هغه توفان کور راوغورخاوه او ستا ټول اولادونه مړه شول. يوازې زه ژوندی پاتې شوم او راغلم چې تا خبر کړم.»

(۲۰) بيا ايوب پاڅېد او له غمه يې خپل کالي وشکول. هغه خپل سر و خرايه او خپل ځان يې پرمخې په ځمکه باندې وغورخاوه او سجده يې وکړه. (۲۱) بيا هغه وويل: «زه تش لاس نړۍ ته راغلی وم

او تش لاس به ځم. څښتن هر څه راکړل او اوس يې رانه واخيستل.
ثنا دې وي د هغه نوم ته!»

② د دې ټولو پېښو سره سره هم ايوب گناه ونه کړه او خدای يې
ملامت نه کړ.

شيطان يوځل بيا په ايوب باندې ازمېښت کوي

① يوه ورځ کله چې فرښتې د څښتن په حضور کې بيا راغونډې
شوي، شيطان د هغو سره و. ② څښتن د هغه څخه پوښتنه وکړه:
«ته د کوم ځای نه راغلي؟» نو شيطان په ځواب کې وويل: «زه يو
خوا بل خوا د ځمکې گردچاپېر گرځېدم.» ③ څښتن شيطان ته
وويل: «زما خدمتگار ايوب ته دې پام دی؟ د ځمکې په مخ د هغه
په شان هېڅوک نشته. هغه يو پاک او نېک سړی دی چې د خدای
څخه وپريږي او د بدو کارونو نه ځان ساتي. تا زه دې ته وهڅولم
چې تا پرېږدم چې بې له کوم دليل نه د هغه کورنی او شتمني له
منځه يوسي، خو ايوب اوس هم د مخکې په شان وفادار دی.» ④

بيا شيطان په ځواب کې وويل: «اول ځان بيا جهان! د دې دپاره چې يو سپری ژوندی پاتې شي، هغه به له هر شي څخه لاس واخلي. ⑤ خو اوس که ته د هغه بدن ته زیان ورسوي، نو هغه به ستا په مخکې تا ته کفر ووايي!» ⑥ نو څښتن شيطان ته وويل: «سمه ده، هغه ستا په اختيار کې دی، خو هغه به نه وژني.»

⑦ بيا شيطان د څښتن د حضور څخه لار او په ايوب باندې يې د سر نه تر پښو پورې دانې راوخپړولې. ⑧ ايوب لار او په اير و باندې کښېناست او د منگي يوه ټوټه يې راواخيستله چې خپل ځان ورباندې وگروي. ⑨ بيا ايوب ته خپلې ښځې وويل: «ته لا تراوسه وفادار يې؟ خدای ته کفر ووايه او مړ شه.» ⑩ خو ايوب ورته په ځواب کې وويل: «ته د يوې کم عقلي ښځې په شان خبرې کوې. ايا ته غواړې چې د خدای له خوا ښه شيان قبول کړو او بد شيان يې قبول نه کړو؟»

خو د دې ټولو ستونزو سره سره چې ايوب ورسره مخ شو، هغه گناه ونه کړه او د خدای په ضد يوه خبره هم ونه کړه.

د ایوب درې ملګري راځي چې تسلي ورته ورکړي

①١ کله چې د ایوب درې ملګري یعنی الیفاز د تیمان د ښار څخه، بلدد د شوح څخه او صوفر د نعمات څخه د هغه د ستونزو څخه خبر شول، نو پرېکړه یې وکړه چې لاړ شي او د هغه سره خپله خواخوږي ښکاره کړي او تسلي ورته ورکړي. ①٢ په داسې حال کې چې هغوی لا ډېر لږې وو، ایوب یې ولیده، خو هغه یې ونه پېژانده. کله چې هغوی ایوب وپېژانده، په ژړا او انګولا یې پیل وکړ، خپل کالي یې له غمه وشکول او په خپلو سرونو باندې یې خاورې باد کړې. ①٣ بیا هغوی د هغه سره اووه شپې او اووه ورځې په ځمکه باندې کښېناستل او یوه خبره یې هم ونه کړه، ځکه چې هغوی ولیدل چې په هغه باندې څومره سختي تېرېږي.

ایوب خپل د زېږېدنې په ورځې باندې لعنت وایي

②-١ له هغې وروسته ایوب په خبرو پیل وکړ او په هغې ورځې باندې یې چې هغه په کې زېږېدلی ؤ، لعنت ووايه.

③ شي دې تباہ هغه ورځ

چې په کې زه یم زېږېدلی

د مور په نس کې چې پیدا شومه زه

وي دې لعنت په هغې شپې باندي

④ خدای تعالی، بدله هغه ورځ کړه په تیاري باندي

بیا در په یاده نه کړې هغه ورځ

رڼا مه راوړله بیا په هغه ورځ باندي

⑤ توره دې شي او رادې شي توره تیاره ورباندي

ورباندي پاتې دې شي ورپځي

هغه دې ووپروي د هغې ورځې تیاره

٦ تباہ دې شي هغه شپه

هغه دې نه شي حساب د کال په ورځو کې

هغه دې نه شي حساب په میاشتو کې

٧ په هغه شپه دې پیدا نه شي ماشوم

په کې دې نه وي د خوشحالی چيغې

٨ لعنت ویونکي دې لعنت ووايي په هغې ورځې باندي

څوک چې کولای شي راوینس کړي بحري بنامار

٩ د سهار ستوري دې شي تیاره د هغې

وي دې په تمه د رڼا، خو رڼا به نه وي

نه دې وويني هغه د سهار سترگه

۱۰ ځکه چې بند یې نه کړ رحم زما د مور

او زه یې پیدا کړمه چې ووينم دا تکليفونه ټول

۱۱ ولې مې نه شومه زه د زېږېدو په وخت کې؟

او ولې مې نه شوم کله چې راغلمه دنيا ته د مور له
رحم؟

۱۲ ولې مې مور په زنگونو خپلو ځملولم؟

او ولې هغې خپلې شیدې راکړې؟

۱۳ که په هغه وخت کې مې وای نو خاموش به وای اوس

زه به ویده وای او آرام به وای

۱۴ وای به آرام زه د دنيا د پاچاهانو او وزیرانو سره

هغوی چې ځان ته وو جوړ کړي هغه ځایونه

چې اوس وران پراته دي

۱۵) بيا به ويده وای زه د هغو شاهزادگانو سره

چې خپل کورونه يې ډکول د سرو او سپينو زرو څخه

۱۶) ولې بنځ نه شومه زه هغه ماشوم په شان

چې زېږېدلې وي مړ او ليدلې يې نه وي هيڅکله رڼا؟

۱۷) بدکاره خلک بس کوي بدکاري قبر کې

او ستومانه خلک به ومومي ارام هلته

۱۸) حتی تردې چې بنديان هم وي ارام

نه به اوري اوازونه د ظالمانو

۱۹) هلته هرڅوک، لوی او واړه يوشان دي

او غلامان به ازاديري خپلو بادارانو څخه

٢٠ بدبخته خلک ولې ژوند تېر کړي رڼا کې؟

هغوی ته ولې ورکوي ژوند چې په غم اخته دي؟

٢١ د مرگ په ارمان دي هغوی خو ورته نه راځي

هغوی د پټې خزانې څخه گور بڼه گڼي

٢٢ خوشحاليري هغوی تر هغه وخته پوري

ترڅو چې مړه شي او بڼخ شي هغوی

٢٣ ولې رڼا ځلوي په داسې کس باندې چې يې لار وي پټه؟

خدای راگېر کړي هغوی په تکليفونو کې

٢٤ زه ویر کومه د خوراک په ځای

او زگپروي مې دي روان لکه اوبو په شان

زه چې له هر شي څخه وپره کوم هغه راځي راباندې (۲۵)

او له هغه څه نه چې وپرېدمه زه راباندې راغی

نشته آرام، نشته سکون زما (۲۶)

او نه ختمېږي تکليفونه زما

لومړی وينا

(۱:۴ – ۲۲:۱۴)

بې گناه خلک نه تباہ کيږي

۱) بيا اليفاز چې د تيمان د بناړ څخه ؤ، ځواب ورکړ:

۲ ای ایوبه خفه کپړې خو به نه که زه خبرې وکړم؟

زه نور خاموش پاتې کېدلی نه شم

۳ تا ډېرو خلکو ته ده لار ښودلې

تا قوي کړي دي کمزور لاسونه

۴ ستا خبرو به قوت ورکاوه چې ښوېده به څوک

او يو کمزوري ته قوت چې هغه ودرېږي

۵ خو اوس دی وار ستا د تکلیف او بې صبره شوی یې ته

چې درباندي راشي تکلیف او ډېر به پرېشانه شي

۶ ایا ستا اعتماد د خدای نه وېره نه ده

ایا ستا صداقت نه درکوي تا ته امید؟

۷ در په یاد کړه، داسې څوک شته

چې بې‌گناه وي او تباہ شوی وي؟

چې هلاک شوی وي کوم نېک انسان؟

۸ لکه څنګه چې لیدلي دي ما څوک چې کړي بدي

او څوک چې کړي بدي نو هماغه به رپي

۹ د خدای ساه به د توفان په شان تباہ کړي هغوی

او هغوی به وسوځوي د خپل قهر په اور

۱۰ بدکاره خلک غورپري لکه زمريانو په شان

خو غلي کوي هغوی خدای او ورماتوي غابونه

۱۱ قوي زمريانو په شان چې د خوراک دپاره نه لري بنکار

هغوی مړه کيږي او خپرېږي هره خوا يې ټول بچيان

١٢) چا راته پټ يو پيغام راوړ

او زما غوږ ته گونگوسې راغلي

١٣) يو شپه ما خوب وليده

هغه وخت چې خلک ويده وو درانه خوب باندي

١٤) په ما وپره راغله او ولړزېدم

چې ويې لړزول ټول هډوکي زما

١٥) يو نری باد زما په منځ ولگېد

او د بدن وينننه مې ودرېدل له وپري څخه

١٦) هلته مې وليد چې يو شی ولاړ ؤ

ما ورته وکتل په خیر خو ومې نه پېژانده

و یو شکل زما په وړاندې

بیا مې یو غږ په خاموشۍ کې واورېد

۱۷) ایا نېک کېدلی شي فاني انسان د خدای په نظر؟

یا پاک کېدای شي انسان د خالق په نظر؟

۱۸) که اعتبار نه کوي خدای په اسماني خدمتگارانو خپلو

او پیدا کوي هغه عیبونه فرښتو خپلو کې

۱۹) نو فکر کوي چې دی به وکړي اعتبار

هغه مخلوق باندې چې جوړ له خاورې نه دی

د خاورې داسې یو شی چې ځي له منځه د پتنګ په

شان؟

٢٠ هغوى سهار ژوندي وي

خو مړه كېږي بې خبره د ما بنام نه مخكې

٢١ اخيستل كېږي هغه څه چې دي هغوى سره

مړه كېږي هغوى په ناپوهۍ كې

ايوب بايد خداى ته خپله دعوه وړاندې كړي

د اليقاز د خبرو دوام:

١ فرياد وكړه اى ايوبه

ايا څوك شته درته ځواب دركړي؟

شته كومه داسې فرېنښته

چې ورته واړوې خپل مخ او ترې كومك وغواړې؟

② وژني ناپوهه انسانان قهر

له منځه وړي بخيلي ساده انسان

③ ناپوهه خلک مې ليدلي چې رينبې کوي د ونې په شان

خو په کورونو د هغوی باندې مې ووايه لعنت ناخاپه

④ په اولادونو د هغوی به هېڅ وخت نه وي خيريت

هېڅوک به نه وي چې دفاع يې وکړي په محکمه کې

⑤ خوري فصلونه د ناپوهه خلکو به وړي خلک

حتی هر څه چې راشنه کيږي د اغزيو منځ کې

او تږي خلک به يې شتمني لوټوي

⑥ بدبختي خاوره کې شنه کيږي نه

او تکلیف په ځمکه زرغونېږي نه

⑦ خو انسان دی پیدا شوی د تکلیف دپاره

لکه چې څنگه سپرغی الوزي له اوره څخه

⑧ که ستا په ځای وای ما به کړې وای رجوع خدای ته

او وړاندې کړې به وای ما خپله دعوه هغه ته

⑨ کوم لوی کارونه چې هغه یې کوي ورباندې نه پوهېږو

او نه ختمېږي معجزې د هغه

⑩ هغه باران وروي ځمکه باندې

او پتیبو ته اوبه ورکوي

⑪ هغه عاجزانو ته ورکوي سرلوړي

او غم خپلو ته خلاصون ورکوي

⑫ شندوي هغه دسيسې د ټگانو

ترخو نه شي بريالي د دوی کارونه

⑬ خپلو پلانونو کې هونبیاران کېروي

ترخو ناکام شي زر د هغوی پلانونه

⑭ راځي تياره په هغوی د ورځې وخت کې

هغوی غرمه کې ټپوي لاسونه لکه د شپې په وخت

⑮ خو خلاصوي خدای غریبان د بدکارانو د خبرو څخه

او محتاجان د زورورو د منگولو څخه

⑯ پیدا کوي هیله هغه له غریبانو سره

او بندوي د بدکارانو خولې

١٧) بختور دي هغه خلک چې يې خدای اصلاح کوي

مه خفه کېږه هغه وخت چې مطلق قادر تا رتي

١٨) پيدا کوي چې کوم زخمونه خدای

خو په هغو باندي پتي لگوي

ژوبلوي د هغه لاس تا خو رغوي دې هم

١٩) که هر خو ځلي تکليف درباندي راشي

خدای به دې وساتي له زيانه څخه

٢٠) تا به وساتي ژوندي د قحطی وخت کې هغه

او تا به وژغوري له مرگ څخه په جنگ کې هغه

٢١ له بدنای نه به دې خدای وساتي

د تباھی په وخت به نه وپرېږي

٢٢ ته به قحطی او تباهی پورې خدا کوي

او نه به وپرېږي له وحشي حیواناتو څخه

٢٣ ته چې قلبه کوي کومو پتیو کې

تیرې به نه کړي مزاحمت تا ته

ته به په امن کې یې د وحشي حیواناتو څخه

٢٤ نو ته به اوسې په امن خپل کور کې

او وي به خوندي پسونه ستا او ورک به نه شي هغه

٢٥ شي به زیات ستا ماشومان

او ستا اولاده لکه وانبو په شان

②۶ لکه پخیري چې غنم د لو تر وخته پورې

ترخو چې ستا عمر پخیري ته به اوسې ژوندی

②۷ ثابتې کړې په رښتیا دي دا خبرې تجربو زموږه

نو ای ایوبه، ونیسه غوږ ورته او قبول کړه هغه

د ایوب شکایت په حقه دی

① بیا ایوب الیفاز ته ځواب ورکړ:

② که خفگان وای وزن شوی زما

او تکلیفونه وای تلل شوي زما

③ وای به درانه د بحیرې له شگو

نو حيران نه شي ته زما سختو خبرو باندي

④ مطلق قادر زه ويشتلی يم په غشو باندي

شول خپاره د هغو زهر په بدن کې زما

زما په ضد خدای قطار کړي بلاګانې خپلې

⑤ ايا کله چې خر لري وانبه نو هرهر کوي

او چې غویي لري وچ وانبه نو رمبرې وهي؟

⑥ ايا مزه لري بي مالګې خواړه

يا وي خوند د هګی سپين کې؟

⑦ اشتها نه لرم د هغو خوړو

هر څه چې خوړم ما ته پرې کانګې راځي

⑧ کاشکې کولای شوای غوښتنه ما

او پوره کړې وای خدای هیله زما

⑨ کاشکې ټوټې ټوټې کړي هغه ما

او رااوږد کړي خپل لاس او ووژني ما

⑩ دا تسلي به وای زما دپاره

او په سخت درد کې به خوشحاله وای

ځکه انکار مې نه دی کړی

سپېڅلي خدای له خبرو څخه

⑪ زه څه قوت لرم چې ژوند ته مې دوام ورکړم؟

څه امید لرمه زه چې ژوندی پاتې شم؟

۱۲) ايا قوي يمه زه لکه د تيرې په شان

يا بدن مې جوړ دی له برنجو څخه؟

۱۳) زه د ځان سره کومک کولای نه شم

داسې څوک نشته چې نجات راکړي

۱۴) چې په خپل دوست باندې څوک رحم نه کړي

هغه نه وپريږي قادر مطلق نه

۱۵) خو زما ملگرو، بې وفا يی تاسو داسې ويالې په شان

چې باران نه اوري، وچيري هغه

۱۶) هغه ويالې چې بنديږي

په واورې او په يخ باندې

١٧ خو وچ موسم کې ورکېږي اوبه

او په گرمۍ کې وچېږي وياله

١٨ کاروانونه لېرې کېږي د اوبو پسې د خپلو لارو څخه

گرځي په دښته کې هغوی او ځي له منځه

١٩ کاروانونه د تیما لېرې ځایونو کې لټوي اوبه

او د شيبا مسافران لري هيله چې پيدا يې کړي

٢٠ هغوی مایوسه شول ځکه ډاډه وو هغوی

هغوی راورسېدل هلته او ناامیده شول

٢١ زما ملګرو تاسو هم هغې ويالې په شان یئ

مصیبت زما چې ګورئ نو وپرېږئ

۲۲) ایا ما تاسو ته ویلي چې سوغات راکړئ

یا مې ویلي درته چې زما دپاره بل ته ورکړئ رشوت؟

۲۳) یا مې خلاص کړئ د دښمن له لاسه

یا مې په بیه واخلي د ظالم نه؟

۲۴) راته وکړئ لارښوونه او زه به غلی اوسم

تاسو ما پوه کړئ چې څنگه یم بې لارې شوی زه

۲۵) څومره دردناکې دي صادقانه خبرې

خو بحثونه ستاسو ثابتوي څه؟

۲۶) فکر کوئ زما خبرې دي د باد په شان

نو ولې وایئ ځواب د ناامیدۍ خبرو ته زما؟

٢٧) تاسو به خرڅ كړئ يتيمان هم

او پيسې به واخلي د خپل دوست په سر

٢٨) اوس مهربانه شئ او وگورئ ما ته

ځكه چې نه وايم زه دروغ تاسو ته

٢٩) نور بس دى بې انصافي مه كوي

زه په حقه يم او نور مي مه غندي

٣٠) خو تاسو فكر كوي چې زه دروغ وايمه؟

فكر كوي چې زه په بنو او بدو نه پوهېږم؟

د ايوب شكايه د خپل سخت ژوند په هكله

١) ايا دنيا كې انسان نه وباسي سخت زحمت

او ژوند يې نه دی د مزدور په شان؟

② چې د یخ سیوري په ارمان وي هغه غلام په شان

چې د تنخوا په انتظار وي هغه مزدور په شان

③ خدای راکړی بې معنی ژوند میاشتی په میاشتی

او زما په قسمت کې دي د بدمرغی شپې

④ کله چې خلمه زه وایم چې به کله راپاڅېږم

خو شپه اوږده شي

ټوله شپه اوږم رااوږم د سهار ارمان کومه

⑤ بدن مې ډک دی له چنجیو او چتلیو څخه

هغه پټ دی په داغونو باندي

زوي بهيري له زخمونو زما

⑥ زر زر تپريري د ژوند ورځي زما

لكه د اوبدلو د څرخ

په مايوسى باندي تپريري هغه

⑦ په ياد دي اوسه خدايه

زما ژوند دى يوازي يوه ساه اخيستل

او زما سترگي به ونه گوري بيا هېڅكله بڼه ورځ

⑧ هغه سترگي چې مې گوري اوس

ته لټوي به ما خو زه به نه يم

⑨ د داسې ورپځي په شان چې پناه كيږي او وركيږي هغه

څوک چې ځي د مړو دنيا ته بېرته نه راځي هغه

⑩ هغه به هېڅکله رانه شي بيا خپل کور ته

بيا به ونه ليدل شي هېڅکله په خپل ځای کې هغه

⑪ نه! زه خاموش پاتې کېدلې نه شم

زه به خبرې کوم له غمجن زړه نه

زه کومه شکايت د خپل دردمن ځان نه

⑫ ايا ته فکر کوي چې بحري بلا يمه زه

چې مې ساتې ته تر څارنې لاندې؟

⑬ زه څملم چې آرام وکړم

او له درد نه خلاص شم

١٤) خو وپروې ما په خوبونو کې ته

راباندې ګورې رویاګانې د ډار

١٥) دا به وای غوره چې زندی مې ګرې شوک

نه دا چې ژوند تېر کړم دې خوار بدن کې

١٦) دغه مې بس دی یم بېزاره نور د دې ژوند څخه

ورځې د ژوند دي زما لږې پرېږده چې یم یوازي

١٧) ورکوي ولې دومره ارزښت انسان ته؟

ته ولې پام کوي هغه باندې؟

١٨) هر سهار يې پلټنه کوي

او ازمايي هره شپه هغوی

١٩) کله به ما ته کتل بس کړې

چې زه مې تېرې کړمه خپلې ليارې؟

٢٠) ای څارونکيه د انسانانو

رسوي زيان زما گناه تا ته؟

ولې دې زه په نښه کړی يم؟

دومره دروند بار يم په تا باندې؟

٢١) ولې ته نه بخښې گناه زما

او نه لېرې کوي سرکښي زما؟

زر به زه لار شمه خپل گور ته

کله چې ته ما لتوي نو نه به يم زه

بلدد وايي چې ايوب بايد توبه وباسي

① بيا بلدد چې د شوح خخه و، خواب ورکړ:

② ترخو به ته کوي خبرې؟

د تېز باد په شان دي ستا خبرې

③ بې انصافي نه کوي خداى هېڅکله

تل کوي عادلانه کارونه مطلق قادر

④ که اولادونو ستا گناه کړې وي

د خداى په وړاندې

نو خداى دې ورکړي سزا

لکه چې څنگه يې لايق وو هغوى

⑤ که ته خدای ته رجوع وکړې

که ته وکړې زاري مطلق قادر ته رحم دپاره

⑥ که چېرې ته دومره صادق او پاک یې

نو شي به راپورته هغه ستا دپاره

بې له شکه بېرته به درکړي کورنی دې خپله

⑦ تا چې لرل کوم څه هغه ډېر کم وو

د هغه څه په پرتله چې ته به یې ولری بیا

⑧ پوښتنه وکړه د پخوا زمانې خلکو څخه

څه چې زده کړي دي زمونږ نیکونو

ته فکر وکړه د هغو په هکله

⑨ عمر زمونږ دى لنډ او په هېڅ شي نه پوهېږو

په دنيا کې زمونږ ژوند داسې تېرېږي

لکه سيوري په شان

⑩ له پخوانيو خلکو واخله عبرت

ته غوږ ونيسه پوهو خبرو ته د دوى

⑪ چې اوبه کوم حای کې نه وي

هلته لوخې نه شنې کېږي

له جبه زاره پرته هېڅ نه لويېږي هغه

⑫ که اوبه نه وي نو شنې نه پاتې کېږي هغه

زر مړاوي کېږي هغه نورو وانبو څخه

١٣ همداسې کيږي هغو خلکو سره

چې خدای يې هېر شي

اميدونه تباه کيږي د بې دينه خلکو

١٤ په هغه شي باندې اعتبار کوي دوی

چې وي نازک لکه د غنې د جال

١٥ که دوی تکیه وکړي د غنې په جال

نو وبه نه کاندې ساتنه د هغوی

هغو شيانو باندې کوي تکیه هغوی

چې پاتې کېدلی نه شي ټينګ

١٦ راشنه کيږي بد خلک لمر کې د هرزه بوټو په شان

او خپرېږي خانگې يې په ټول باغ کې

١٧ راتاوېږي د هغوی ريښې له تيرو څخه

راتينگوي خپل ځان په هر گټ پورې

١٨ خو که هغه راوويستل شي له خپله ځايه

انکار به وکړي هغه ځای او وايي به

چې ما هيڅکله نه يې ليدلي تاسو

١٩ په دې ډول د بدو خلکو خوشحالي وي د لږ وخت دپاره

نور به راځي او د دوی ځای به نيسي

٢٠ خو ای ايوبه، خدای به رد نه کړي بې عيبه خلک

او نه به بد کارو سره مرسته کوي

٢١ هغه به بيا خوشحالي درکړي تا ته

او خوله به دې ډکه له خدا نه کړي

٢٢ خو وبه شرميرې ستا بد دښمنان

او کور به تباه شي د بدکارانو

څوک نشته چې منځکړيتوب وکړي

١ بيا ايوب بلدد ته ځواب ورکړ:

٢ هو زه پوهېږم چې رښتيا دي دا

خو څنگه کولای شي انسان

ځان بې گناه ثابت کړي د خدای په مخکې؟

٣ څوک ویلی شي د هغه سره دلیل؟

هغه کولای شي چې زر ځله پوښتنې وکړي

چې څوک ځواب ورته ویلی نه شي

④ دومره حکیم او قدرتمن دی خدای

څوک کولای شي چې ودریږي د هغه په وړاندې

او شي بریالی

⑤ هغه ناڅاپه خوځوي غرونه

او وړانوي یې چې شي په قهر کله

⑥ خوځوي هغه ځمکه له خپل ځایه څخه

او لړزوي د هغې ستنې

⑦ هغه حکم کوي لمر ته او نه راڅپږي هغه

شپه کې نیولی شي د ستورو د خلا مخه

⑧ هغه یوازې خپاره کړل اسمانونه

او لاندې کړي یې تر پښو خپې د بحیرې

⑨ خدای راپیدا کړل په اسمان کې ستوري

لکه ستوري د شمال، جبار، ثریا او د جنوب ستوري

⑩ مونږ نه پوهېږو د هغه په لویو لویو کارو

او کوي بې شمېره عجیبه کارونه

⑪ تېرېږي خدای زما په څنګ کې زه یې لیدلی نه شم

کله چې ځي هغه نو زه پرې نه پوهېږم

⑫ هر څه چې وغواړي نو اخلي هغه

منع کولای نه شي هېڅوک هغه

هېڅوک جرات کولای نه شي

چې پوښتنه وکړي چې څه کوي ته

⑬ نه اخلي لاس خدای له خپل قهر څخه

توتې کوي هغه خلک چې کوي مرسته د بحري بلا

⑭ نو څنگه زه ورکړم ځواب هغه ته

او څنگه کولای شمه چې وکړم بحث ورسره؟

⑮ سره له دې چې بې‌گناه یمه زه

هغه ته نه شم ورکولای ځواب

یوازې دا شمه کولای چې زاری وکړم

قاضي ته د رحمت دپاره

١٦ حتی که ما راوغوښت هغه او هغه راکړ ځواب

باور مې نه شي چې خبرو ته مې غوږ ونيسي

١٧ بې دليله مې وهي هغه توفان باندې

او زياتوي زما زخمونه

١٨ هغه مې نه پرېږدي چې ساه وباسم

هغه تريخ کړی زما ژوند دی

١٩ که دا خبره وي د زور نو قوي دی هغه

خو که خبره د انصاف وي

څوک محکمې ته شي غوښتلی هغه؟

٢٠ سره له دې چې بې عيبه يم زه

خو له گناه نه ډکې زما خبرې بنکاري

خه چې ووايم زه تماميږي زما په زيان

٢١ زه بې عيبه يم خو پروا مې نشته

يمه بېزار له ژونده خو هېڅ پروا مې نشته

٢٢ خدای تباه کوي بې عيبه او بدکاره

نو ځکه وایم چې هېڅ فرق نه کوي

٢٣ کله چې راشي مصيبت

او ناڅاپه مړ شي بې عيبه انسان

خدای په هغه پورې خدا کوي

٢٤) خدای دنیا ورکړه بدکارانو ته

سترگې يې ړندې کړلې قاضيانو ته

که خدای کړی نه وي دغه کار

نو بیا چا وکړ؟

٢٥) ژوند مې ډېر زر تېرېږي

د مندې وهونکي د سيالی په شان

هغه تېرېږي او نشته د هیلې خوشحالي په کې

٢٦) ژوند مې تېرېږي په مثال د یوې تېزې کشتۍ

داسې عقاب په شان چې غوټه وهي خپل بنکار باندي

٢٧) که زه خوشحال شم او کوبنسې وکړم

چې مې هېر کړم تکلیف

۲۸ نو ټول مشکلات به راپسې وي او ما به نه پرېږدي

زه پوهېږمه چې خدای مې گناهکار گڼي

۲۹ دا چې مجرم يم گڼل شوی

نو بیا ولې وکړمه بېخایه خواري؟

۳۰ که زه ووينځم خپل ځان په پاکو اوبو باندې

او لاسونه ووينځم زه په صابون باندې

۳۱ خو بیا هم ما غورځوي خدای د چټلۍ کندی ته

چې حتی خپل کالي هم راڅخه کرکه کوي

۳۲ که خدای انسان وای ما به ځواب

شوای ورکولای ورته

مونږ به کولای شوای چې محکمې ته لار شو

د جنجال د فیصلې دپاره

خو نشته څوک چې منځګړیتوب وکړي (۳۳)

زمونږ تر منځه

داسې څوک نشته چې وکړي قضاوت

زما او خدای تر منځه

بس کړه ای خدایه نوره مه راکوه ما ته سزا (۳۴)

او ما نور مه وپروه په خپلې هیبتناکې وپري

بیا به زه وشمه کولای چې خبرې وکړم بې له وپري (۳۵)

خو اوس زه نه شمه کولای چې خبرې وکړم

خدای ته د ایوب زاري

① زه له خپل ژونده یم بېزاره

زما دا سخته گيله واوړه

زه شکایت کوم د خپل تريخ ژوند نه

② زه به خدای ته وایم چې غندنه زما مه کوه ته

راته ووايه، لگېدلی دی په ما باندې کوم تور

③ ستا دپاره مناسب دي چې ته ظالم شې دومره

چې کرکه وکړې له هغه شي نه

کوم چې په خپله دی جوړ کړی تا

خو بيا خوشحاله يې ته

د بدو خلکو دسيسو سره؟

۴ ايا ټولو شيانو ته همداسې گوري؟

لکه چې څنگه ورته مونږه انسانان گورو؟

۵ ايا ژوند دې دی لنډ

زمونږ د ژوند په شان؟

۶ نو بيا ولې لټوي ته گناهونه ما کې

او خطاگانې لټوي په ما کې؟

۷ په دې پوهېږي چې مجرم نه يم

هېڅوک مې تا نه خلاصولی نه شي

⑧ زه دې جوړ کړی يم په خپلو لاسو

خو تباه کوي مې اوس همدا لاسونه

⑨ په یاد دې اوسه چې لکه د خټو دې جوړ کړی يم

او اوس مې بېرته بدلوي په خاورو؟

⑩ تا قوت ورکړ زما پلار ته چې پیدا شم ورنه

زه دې کړم لوی د خپلې مور په نس کې

⑪ زما بدن دې د هډوکو او د پلونه جوړ کړ

زما هډوکي دې کړل پټ په عضلاتو او پوستکي باندې

⑫ تا ما ته راکړ ژوند او تلپاتې مینه

ستا پاملرنې يم ژوندی ساتلی

١٣ خو زه پوهېرېمه اوس چې هغه وخت به

تا په پټه دا اراده لرله چې راته ورسوي زيان

١٤ تا به کتل چې ايا زه کوم گناه او که نه

ترخو چې ته مې د بخښلو نه انکار وکړې

١٥ که گناهکار يا بې گناه يم زه

په سبب د تکليفونو خپلو زه يم محکوم او خجل

١٦ که زه لږ څه بريالي شوی هم وای

د زمري په شان به مې لټولی وي ته

ته خپل قدرت کاروي چې زيان راته راوړسوي

١٧ ته تل زما په ضد پيدا کوي شاهدان

په ما زياتيري ورو ورو قهر ستا

هر ځل حملې كوي په ما باندي

١٨) ولي دې پرېښودمه خدايه چې دنيا ته راشم؟

كاشكي زه مړ وای مخکې چې چا ليدلی نه وای

١٩) داسې به ښه وای چې هېڅکله زه موجود نه وای

چې گور ته تللی وای د مور له نس نه

٢٠) ایا نه دی نژدې شوی ختمېدو ته زما ژوند؟

يوازي پرېږده ما

پرېږده چې خوند واخلم له پاتې ژوند نه

٢١) زه به زر لار شم بيا به هېڅ رانه شم

داسې خاورې ته به لار شمه زه

چې وي ډکه له تيارې او مايوسۍ نه

② د تيارې، سيورو او د گډوډۍ خاورې ته

چپرته چې وي په کې رڼا هم د تيارې په شان

د صوفر په نظر ايوب د سزا لايق دی

① صوفر چې د نعمات خڅه و، ايوب ته ځواب ورکړ:

② څوک به ووايي ځواب دې ډېرو خبرو ته؟

دومره خبرې به ثابت کړي چې په حقه يې ته؟

③ فکر کوي چې ځواب نه شو درکولای مونږه

ستا خوشې خبرو ته؟

ستا خبرې چې دي ډکې له ملنډو څخه

څوک به وشموي تا هم؟

④ ته دعوه کوي د دي چې عقیده مې ده رښتینې

او دعوه کوي د دي چې د خدای په نظر پاک یم

⑤ خو کاشکې خبرې وکړي خدای درسره

او درته درکړي ځواب

⑥ کاشکې ووايي هغه درته پټ رازونه د حکمت

شته داسې شيان چې دي لوړ د انسان له پوهې

باید پوه شي چې خدای درکوي درته هغې نه هم

کمه سزا چې يې لایق د هغې

٧ معلومولی شی ته پت رازونه د خدای

او ته کولای شی چې پوه شی په هر څه د قادر مطلق
په هکله؟

٨ هغه ډېر لوړ دي له اسمانه څخه څه کولای شی ته؟

هغه ژور دي د مړو له دنیا په څه پوهېږي ته؟

٩ هغه پراخ دي ډېر د ځمکې څخه

او دي سورور له بحیرې څخه

١٠ که دې ونیسي خدای او تا محکمې ته یوسي

څوک نیولی شی د هغه مخه؟

١١ خدای پوهیږي چې کوم خلک دي بېکاره

کله چې ویني هغه بد عملونه د هغوی

ايا ورباندي پتهې به کړي سترگې هغه؟

١٢ هغه وخت به شي هونبنيار ناپوهه خلک

چې وحشي خره وزپروي انسان

١٣ که دې نژدې کړې زړه ای ايوبه خدای ته

او خدای ته پورته کړې لاسونه

١٤ که دې پاک کړ د گناه نه خپل لاس

او بدي دې لېرې کړه د خپل کور نه

١٥ نو بيا به راپورته کړې خپل سر

پرته له دې چې وشرمېږي

ته به ډاډه اوسې او وپېرې به نه

١٦ بيا به هېر کړې خپل تکليفونه داسې

لکه څنگه چې تېرېري سېلابونه او هېرېري

١٧ بيا د غرمې د لمر نه به وي روښانه ستا ژوند

وبه ځلېري ستا د ژوند تيارې شپې

د سباوون په شان

١٨ بيا به ته وکړې د امن او هيلې نه ډک ژوند

خدای به دې وساتي او درته به درکړي امن او آرام

١٩ بيا به آرام يې ته د خپلو دښمنانو څخه

ډېر خلک به وغواړي له تا نه مرسته

٢٠ خو نااميدۍ نه به بدکاره خلک

گوري يو خوا او بلې خواته

او پيدا به نه کړي دوی د تېښتې لاره

هغوی سره به وي يوازي د مرگي هيله

يوازي خدای حکمت او قدرت لري

① بيا ايوب خواب ورکړ:

② تاسو فکر کوئ چې په هر څه پوهېږئ

چې کله مړه شئ نو حکمت به هم شي مړ دسرره

③ خو څومره چې تاسو لری پوهه زه يې هم لرمه

په هېڅ لحاظ له تاسو کم نه يم

هرڅوک پوهېږي چې تاسو څه وايئ

④ اوس خپل ملگري زما هم کوي خدا راپورې

خو يو وخت به دعاگانې زما خدای قبلولې

سره له دې چې زه بې عيبه او نېک يم زه

خو بياهم راپورې خاندي هغوی

⑤ هېڅ تکليف په تاسو نشته خو بياهم په ما ملنډې وهی

تاسو وهی داسې څوک چې وي لوېدو ته نژدې

⑥ خو ژوند ارام دی د غلو

او خوندي دي هغه خلک چې خدای په قهروي

که څه هم د هغوی خدای د هغوی خپل قوت دی

⑦ د حیواناتو نه پوښتنه وکړی

او هغوی به زده کړي ډېر شيان تاسو ته

سوال وکړئ د مرغانو نه

هغوی به درکړي ځواب

⑧ که پوښتنه وکړئ تاسو د ځمکې د مخلوقاتو څخه

نو درته به وکړي لارښوونه

که پوښتنه وکړئ د بحیرې له ماهیانو څخه

نو کړي به خبر تاسو

⑨ هغوی پوهیږي ټول

چې دي جوړ شوي د څښتن په لاس

⑩ د هر ژوندي مخلوق او ټولو انسانانو ساه ده

د هغه په لاس کې

①۱ لکه څنگه خوله پوهیږي د بنو خوړو په خوند

نو غوږونه هم پېژني بڼې خبرې

①۲ زاړه خلک لري حکمت

سپین ږیري خلک لري پوهه

①۳ خو خدای لري حکمت او قدرت

هغه لري پوهه او قدرت د عمل

①۴ هغه څه چې خدای یې وران کړي

هغه هېڅوک ودانولی نه شي

هغه خلک چې بندیان یې کړي خدای

هېڅوک نه شي ازادولی هغوی

①۵ خدای چې باران ودروي نو وچکالي راځي

چې راخوشي کړي اوبه نو سپلابونه راځي

①۶ د هغه سره قدرت دی او حکمت

دي غولېدونکي او غولوونکي دواړه

د هغه په لاس کې

①۷ له حاکمانو څخه اخلي حکمت

او له قاضيانو جوړوي احمقان

①۸ هغه له تخته غورځوي پاچاهان

او ترې جوړوي غلامان

١٩ هغه شپري كاهنان او ورڅخه اخلي اختيار

او د قدرت له خاوندانو عاجزان جوړوي

٢٠ دى بندوي د اعتباري خلكو خولې

او له سپين بږيرو څخه اخلي حكمت

٢١ رسوا كوي دى مشران خلك

او اخلي قدرت له حاكمانو څخه

٢٢ بنكاره كوي پټ رازونه په تياره كې هغه

بدلوي توره تياره هغه رڼا باندي

٢٣ لويوي هغه قومونه او بيا يې له منځه وړي

پراخوي قومونه او بيا اسيران كوي هغوى

د هغوی د رهبرانو څخه خدای جوړوي احمقان ۲۴

هغوی پر پردي چې سرگردانه وارخطا او ورک شي

تپوي هغوی لاسونه په تياره کې ۲۵

او زنگیږي لاره کې د شرابیانو په شان

د خدای سره د ایوب دعوه

۱ دا ټول لیدلي ما په خپلو سترگو

اورېدلي زما غوږونو او پوه شوی یم ورباندې

۲ په دې ټولو زه پوهېږم تاسو څومره چې پوهېږئ

له تاسو کم نه یمه

۳ زما شخړه نه ده تاسو سره بلکې د قادر مطلق سره ده

غواړمه بحث وکړم د خدای سره د خپلې دعوي

④ خپل جهالت پټوی تاسو په دروغو باندې

تاسو یی لکه د هغو ډاکترانو په شان

چې دوی علاج د چا کولای نه شي

⑤ کاشکې خاموش اوسېدلی تاسو په پوره توګه

نو ښکاره به شي چې عقلمن یی تاسو

⑥ تاسو واورئ زما دلیل

او غور ونیسئ زما دعوي ته

⑦ تاسو ولې وایئ دروغ چې دفاع وکړئ د خدای؟

فکر کوئ چې ستاسو دروغ به وکړي ګټه خدای ته؟

⑧ تاسو کونښن کوی چې وکړئ طرفداري د هغه؟

تاسو به وکړئ محکمه کې بحث د هغه په دعوي؟

⑨ که خدای وگوري په خیر تاسو ته

کوم ښه والی به په تاسو کې پیدا کړي هغه؟

لکه چې څنگه تاسو نور غولوی

فکر کوی چې تاسو خدای هم غولولی شی؟

⑩ سره له دې چې تعصب پټ دی ستاسو

تاسو به ورته خدای

⑪ ایا وبه نه وپروي د هغه لویي تاسو

او په تاسو به رانه شي هیبتناکه وپره؟

١٢) دي د اړو په شان بېکاره متلونه ستاسو

ستاسو بحثونه دي کمزوري لکه خټو د دېوال په شان

١٣) غلي شئ راکړئ موقع ما ته چې زه خبرې وکړم

هر څه چې کېږي هغه دې وشي په ما

١٤) دې ته تيار يم زه

چې په خطر کې مې خپل ژوند واچوم

١٥) حتی که هغه ووژني ما خو زه امید لرم هغه ته

زه به بیان کړمه هغه ته مې دعوه خپله

١٦) دا به سبب شي زما د خلاصون

ځکه چې هېڅ بې دینه سپری نه شي کولای جرات

چې مخامخ شي دی له خدای سره

۱۷) اوس مې خبرو ته په غور سره غور و نیسی

او زما وینا واورئ خپلو غوږونو باندې

۱۸) دې ته تیار یم چې دعوه خپله بیان کړمه زه

حککه چې زه حق په جانب یمه

۱۹) څوک دی چې په ما لگوي تور

که داسې وي نو زه تیار یمه

چې خاموش اوسم او مړ شمه زه

۲۰) ای خدایه، له تانه غواړم دوه شیان هغه ومنه ته

بیا به له تا څخه کونښن د پتېدو ونه کړم

٢١ نور ته بس كړه سزا مه راکوه ما ته

ته مې مه وپروه په خپلې هيبتناكې وپري

٢٢ ته خبرې وكړه خدايه او زه به دركړم ځواب

يا ما پرېږده چې خبرې وكړم او ته يې راکړه ځواب

٢٣ څه غلطي مې كړې زما گناه څه ده؟

لكېدلى د كوم جرم تور په ما؟

٢٤ اړوې زما نه ولې ته خپل مخ؟

ولې چلند راسره كړې ته د دښمن په شان؟

٢٥ ته وپروې ما د هغې پانې په شان چې وړي يې باد؟

ته حمله كوي په ما لكه د بوسو په يو ډكي باندي؟

٢٦ لگوي ولي په ما باندي

تورونه د جرمونو سختو

راڅخه غواړي ته د هغو گناهونو حساب

چې مي کړي دي خوانی کي؟

٢٧ ته مي اچوي په پښو کي زنخرونه

ته مي څاري هر قدم

او گوري زما د پښو چاپونه هم

٢٨ زه خرابېرم خوسا لرگي په شان

هغې کورتی په شان چې وي خوړلي چينجو

د ايوب ژوند تريخ او لنډ دی

① مونږ راغلي يو دنيا ته ټول کمزوري او بې وسه

او ژوند تېروو ټول يوشان لنډ او له تکليف څخه ډک

② مونږ زر شنه کېږو د گلانو په شان

او مړاوي کېږو زر

پناه کېږو مونږ د سيوري په شان

③ نو خدايه ته ولې نظر ساتې داسې موجود باندي

يا به مې کړې محاکمه او وبه کړې ته قضاوت راسره؟

④ څوک کولای شي راوباسي يو پاک شی

د يو ناپاک شي څخه؟

هېڅوک کولای نه شي داسې

⑤ دی له مخکې ټاکل شوی اوږدوالی زموږ د ژوند

دی له مخکې ټاکل شوی زموږ د عمر شمېر د میاشتو

تا دي ټاکلي هغه او نه بدلېږي

⑥ سترگې واړوه له مونږه او مونږ یوازې پرېږده

مونږ یو د مزدورانو په شان

پرېږده چې خلاص کړو خپل کار په آرامۍ سره

⑦ هیله شته د داسې ونې که هغه ووهل شي

نو راشنه کېږي بېرته او غوړېږي خانګې یې

⑧ که څه هم د هغې رینښې زړېږي

او وچېږي سټه یې په ځمکه کې

٩ ټياهم نيسي غوتى لرو اوبو باندي

او شنه كيږي د خوان بوتې په شان

١٠ خو مونږ انسانان مړه كېږو او ختمېږو

مونږ ساه وركوو او چپرته به يو؟

١١ لكه څنگه چې وچيږي بحيري

او ودرېږي سيندونه په وچكالي كې

١٢ خلك مړه كيږي او نه راپاخېږي بيا

ترڅو اسمان نور نه وي نه راوينيږي هغوى

هېڅوك به نه كاندي راوينس هغوى

١٣ كاشكې مې پت كړې ته د مړو دنيا كې

پټ مې پرېردي ترڅو شي سوړ ستا قهر

او بيا وټاکې وخت چې را په ياد مې کړې ته

⑭ که چېرې مړ شي يو څوک

ژوندی کېدای شي بېرته؟

خو زه به کوم انتظار د بنو وختونو

چې پای ته ورسېږي دا د تکلیف وخت

⑮ بيا به ته وکړې غږ او زه به درکړم ځواب

او ته به خوشحاله شي له ما يعنې د خپل مخلوق څخه

⑯ بيا به گورې ته زما هر قدم

خو حساب به نه کوي ته د گناهونو زما

١٧ گناهونه به ته لېرې کړې زما

او کړې به پټې زما ټولې خطاگانې

١٨ رابه شي داسې وخت چې به راپرېوځي غرونه

او وبه خوځېږي له خپل ځايه گټان

١٩ لکه څنگه چې اوبه خرابوي تېرې

او خاوره به يوسي سخت باران

نو داسې ته له منځه وړې هيله زمونږ

٢٠ مغلوبوي ته مونږه

او د مرگ په وخت کې مو خپره بدلوي

بيا شرې مونږه د تل دپاره

عزت مومي اولادونه زمونږ (۲۱)

هېڅ نه خبرېږو ترې مونږ

چې رسوا کېږي هغوی

هېڅ نه خبرېږو ترې مونږ

احساسوو مونږه یوازې درد د بدنونو خپلو (۲۲)

او احساسوو مونږه غم د ذهنونو خپلو

دوهمه وینا

(۱۵:۱ - ۳۴:۲۱)

د الیفاز په نظر د خدای څخه د ایوب نه وپرېدل

١) بيا اليفاز چې د تيمان د بناړ څخه و، ځواب ورکړ:

٢) هونبنيار سپری دې ونه کړي داسې تشې خبرې

ته کوي يوازي خوشې خبرې

٣) وبه نه کړي عقلمن سپری خبرې ستا په شان

او نه به وکړي دفاع له خپله ځانه څخه

په داسې بې معنی خبرو

٤) خو ته وپرېږې نه له خدای څخه

او مخه نيسي د هغه چا چې کوي دعا خدای ته

٥) ستا له خبرو څخه بنکاري ستا گناه

ته خوبنوي د ټکی ژبه

⑥ ما ته نشته حاجت چې ستا غندنه وکړم

ستا خبرې ورکوي ستا په خلاف شاهدي

⑦ فکر کوي چې لومړنی انسان يې چې دنيا ته راغلي؟

کله چې غرونه جوړ کړل خدای ايا پيدا شوی وي ته؟

⑧ ايا خبر شوي ته د خدای د مشورو څخه؟

ايا فکر کوي چې يوازي ته هونبیار يې؟

⑨ داسې شی نشته چې خبر يې ترې او مونږ ترې نه يو خبر

داسې په څه پوهېږي ته چې مونږ پرې نه پوهېږو؟

⑩ مونږ زده کړی خپل حکمت سپين ږيرو خلکو څخه

چې زېږېدلي وو هغوی ستا د پلار نه مخکې

۱۱) ایا تسلي د خدای ده کمه ستا دپاره چې ردوي هغه؟

مونږه وکړلې خبرې په نرمۍ تا سره د خدای له خوا نه

۱۲) خو ته یې احساساتي ولې

او له قهره دې راووپستلې په مونږه سترگې؟

۱۳) ولې په قهر یې په خدای باندې

او کوي داسې بدې خبرې؟

۱۴) ایا شته داسې انسان چې په رښتیا سره وي پاک؟

ایا شته داسې څوک چې وي نېک د خدای په
وړاندې؟

۱۵) حتی خدای نه کړي اعتبار خپلو فرښتو باندې هم

حتی هغوی هم پاکې نه دي د هغه په نظر

١٦ نو بيا خومره دي بي اعتباره انسانان

دومره بدکاره دي چې دي تېري د گناه

١٧ که ته غوږ ونيسي زما خبرو ته نو درته وبه بنايم

او څه چې ليدلي دي ما زه به يې بيان کړم درته

١٨ دا هغه څه دي چې مونږ ته ويلی حکيمانو خلکو

چې زده کړي دي هغوی خپلو نیکونو څخه

او هېڅ شی يې پت ساتلی نه دی

١٩ د هغوی خاوره وه ازاده له پرديو څخه

او هېڅوک نه ؤ چې کړي بي لارې هغوی

٢٠ کوم بدکاران چې زیاتی کوي د نورو سره

رابه شي پرې مصيبت ترخو ژوندي وي هغوی

وي وپروونکي اوازونه به د دوی غوږو کې ٢١

چې کله فکر وکړي چې دي خوندي هغوی

داړه ماران به حمله وکړي په هغوی باندي

هغوی ته نشته هيله د تيارې نه تنبتېدو دپاره ٢٢

حکله يو کس کړي انتظار چې کړي قتل هغوی

هغوی گرځي سرگردانه د خوږو پسې ٢٣

هغوی پوهيږي چې يې ورځ د تباهي ده نژدې

د مصيبت او بدبختي وپره به راشي په هغوی باندي ٢٤

لکه پاچا چې تياری نيسي د جنگ دپاره

٢٥ ځکه پورته کوي هغوی لاسونه په خدای باندې

او سرکښي کړي د مطلق قادر

٢٦ هغوی حمله کوي په خدای باندې په سرکښي سره

په سرزوری پورته کوي هغوی سپرونه

٢٧ هغوی شتمن دي او نېکمرغه دي

ډېرې دي غټې د هغوی خپټې

٢٨ هغوی اوسپړي به هغو ښارونو کې چې وران به شي

هغو کورونو کې چې په کې نه اوسپړي څوک

هغه کورونه چې بدل به شي د خاورو په ډېریو باندې

٢٩ هغوی به پاتې نه شي ډېر وخت شتمن

پاتې به نه شي هېڅ مال د هغوی

پاتې به نه شي د هغوی سیوري هم

٣٠ له تیارې نه به خلاص نه شي هغوی

هغوی به شي د هغو ونو په شان

چې اور یې وسوځوي خانګې

او چې باد یې یوسي ګلان

٣١ که وي دومره احمقان هغوی

چې توکل کوي په بې فایدې شیانو

بیا به هغه شي د هغوی انعام

٣٢ هغوی به مراوي شي لکه د ونو په شان

د وخت پوره کېدو نه مخکې

شي به مړاوي لکه د خانکې په شان

او بيا به راشنه نه شي هېڅکله

هغوی به وي هغو تاکنونو په شان ۳۳

چې توييږي خام انگور ورڅخه

هغوی به وي زيتون د ونو په شان

چې ترې توييږي بې وخته گلان

بې دينه خلک به شي پاتې بې اولاده ۳۴

او هغه کورونه چې جوړ کړي يې په رشوت دي

هغه به وسوځوي اور

Ⓒ ۳۵ دا هغه خلک دي چې جوړوي بد پلانونه

کوي بدي او د هغوی زړونه دي ډک تل د ټکی نه

خدای او انسان دواړو ایوب پرینبی دی

Ⓐ ۱ بیا ایوب الیفاز او نورو ته حُواب ورکړ:

Ⓐ ۲ ما مخکې هم دي اورېدلې ډېرې داسې خبرې

تسلي نه بلکې تکلیف راکوئ ما ته تاسو

Ⓐ ۳ خلاصې به نه شي ستاسو بې معنی خبرې؟

تاسو ته څه تکلیف دی چې کوئ بحث؟

Ⓐ ۴ که تاسو وای زما په حای او زه وای ستاسو په حای

ما به خپل سر وای خوځولی درته د اعتراض په توګه

⑤ په خپله خوله به درکولای شوای ما تسلي تاسو ته

او ستاسو درد به وای کم کړی تسلي زما

⑥ خو هر څه چې وایم نه کوي گټه

او درد مې نه کموي حتی که غلی پاتې شمه

⑦ خدایه، زه دې ډېر یم ستړی کړی

تا تباه کړه زما ټوله کورنۍ

⑧ تا رانیولی یم زه او کړې دبنمني راسره

صرف پوستکی او هډوکي دی په ما کې پاتې

او خلک دا گڼي ثبوت د مجرمی زما

⑨ ټوټې ټوټې کوي مې خدای له قهره

زما نه کرکه کوي او چیچي خپل غاښونه ما ته

راوباسي هغه په ما سترگې د دښمن په شان

⑩ خلک په ما باندې ملنډې وهي

او وهي ما په خپرو په مخ باندې

راتولیري هغوی زما په وړاندې

⑪ په لاس ورکړی یمه خدای گناهکارانو ته

او تسلیم کړی یې یم زه بدکارانو ته

⑫-⑬ ما درلود ارامه ژوند خو خدای برباد کړمه زه

هغه راونیولم ستوني نه او ټوټې ټوټې یې کړم زه

خدای جوړه کړې له ما د خپلو غشو نښه

او له هرې خوا کوي د غشو گوزارونه په ما

په بې رحمۍ سوری کوي او ټپي کوي دا غشي ما

او تويوي زما وینه په ځمکه باندي

هغه حمله کوي په ما باندي لکه عسکر په شان ①④

ټپي کوي مې هغه بيا بيا

زه کوم وير او د وير کالي اغوندم ①⑤

ما خوړلې ماتې او کښېنمه دلته زه په خاورو کې

دومره وژړل ما چې سور شو مخ زما ①⑥

سترگې مې وپرسېدې او تور شول ليمه زما

خو ما نه دی کړی هېڅ ظلم ①⑦

او له اخلاصه مې دعا وکړله خدای ته

۱۸ ای ځمکې پټه نه کړې زما وینه

نه کړې بند زما د انصاف فریاد

۱۹ اوس شته داسې څوک چې په اسمان کې وي شاهد زما

چې راسره ودرېږي او طرفداري وکړي زما

۲۰ زما ملگري سپکاوی کړي زما

زه خپل خدای ته توپومه اوبنکې

۲۱ زما په کار دی یو څوک چې مې وکړي شفاعت خدای ته

لکه یو څوک چې شفاعت د خپل ملگري کوي

۲۲ تېرېږي زما د ژوند کلونه

زه روان يم داسې ځای ته

چې نه راستنیري ترې څوک

ایوب وایي چې زما هیله چیرته ده؟

① زما زور دی ختم شوی

زما ژوند دی ختمېدو ته نژدې شوی

او زما په انتظار دی قبر

② په رښتیا ما نه راتاو دي مسخره کوونکي

زه وینم هغوی چې ما ته څنگه سخت پېغور راکوي

③ ای خدایه، په خپله وکړه ضمانت زما

نشته بل څوک چې ملاتړ وکړي زما

④ تا بند کړي دي ذهنونه د هغوی چې پوه شي

نو مه پر پرده هغوی چې بری ومومي په ما باندې

⑤ خلک وايي خوک چې خیانت کړي

د پیسو په خاطر خپلو ملگرو سره

نو اولادونه به یې کړیږي د هغه دپاره

⑥ اوس دا خبرې کاروي زما په ضد باندې

او توکوي لیاړې زما په مخ باندې

⑦ د غم له لاسه رنډېدو ته نژدې شوې زما سترگې

نری شوې دي د سیوري په شان متې او پښې زما

⑧ هغه خلک چې دي نېک شي به حیران دومره

او بې دینه خلک به شي راپورته د بې دینو په ضد

⑨ خو نېکان به روان وي خپلو لارو باندې

او ورځ په ورځ به پاک خلک قوي کيږي

⑩ خو اوس ای زما ملگرو که تاسو ټول هم راشئ

او ودرېږئ زما په وړاندې

پیدا به نه کړم هونبیار کس تاسو کې

⑪ زما ژوند تېر شو

شندې شول پلانونه زما

ختمه شوه هیله زما

⑫ خو زما ملگري شپې ته ورځ وايي

هغوی دعوه کوي چې رڼا نژدې ده

خو زه پوهېږم چې پاتې کېږم په تیاره کې

⑬ که د مړو دنیا ده یوازې هیله زما

که ویده شم په تیاره کې هلته

⑭ که زه قبر ته خپل پلار ووايم

او هغه چينجي چې مې خوري

هغو ته مور او خپله خور ووايم

⑮ نو چېرته ده زما دپاره هیله؟

ايا کولای شي څوک چې هغه وويني؟

⑯ ايا هیله به لاره شي زما سره د مړو دنیا ته؟

ايا شي به خاورې ټول ارمانونه زما؟

خدای بدکارانو ته سزا ورکوي

① بيا بلدد چې د شوح خخه و، خواب ورکړ:

② ته به کله بس کوي خپلې خبرې؟

که ته شي غلی او غور ونيسي

نو مونږ به وکړای شو چې وکړو تا سره خبرې

③ ايا ته فکر کوي چې مونږه يو د حيواناتو په شان؟

ايا ته فکر کوي چې بي شعوره يو مونږ؟

④ ته په قهرېرې ولې او ټوټې ټوټې کوي ولې حان؟

ايا دنيا دې پرېښودل شي ستا دپاره؟

ايا هغه به و خوځوي غرونه چې قانع کړي تا؟

⑤ په رښتيا خراغ به مړ شي د بدکاره انسان

د هغه لمبه به بيا ونه کړي رڼا

⑥ وي به تياره د هغوی خپمو کې

او خراغ به مړ شي د هغوی د پاسه

⑦ قدمونه قوي کمزوري شوي د هغوی

کوم نصيحت چې کړي هغه نورو ته

وبه غورځيږي د هغې په سبب

⑧ ږدي پښې هغوی په جال باندې

او لويږي په کنده کې

⑨ نښلي په دام کې د هغوی پوندې

او تیلک یې کلک رانیسي

⑩ پټه لومه ورته ایښې ده په ځمکه باندې

او دام یې ایښی دی په لاره کې

⑪ بلا وباسي انتظار هغوی ته له هرې خوا نه

او تعقیبوي هغوی قدم په قدم

⑫ لورې له منځه وړی د هغوی قوت

افت راځي او انتظار وباسي چې هغوی ولویږي

⑬ په بدنونو یې خپرېږي ناروغي وژونکې

او خرابوي متې او پښې د هغوی

١٤ هغو کورونو نه شړل کيږي هغوی

چې اوسپدل په کې په امن سره

او مخامخ کيږي د مرگ سره

١٥ و به سوځيږي د بدکارانو کورونه

او په کورونو به يې اوري د گوگړو باران

١٦ هغوی به وي د هغو ونو په شان

چې يې وچيږي ريښې

او مړاوي کيږي د هغو خانگي

١٧ شهرت ختميږي د هغوی ځمکې د مخ نه

نه پاتې کيږي نور هغوی د هېچا په یاد کې

١٨ د دنیا نه شړل کيږي هغوی

د رڼا څخه تیارې ته غورځول کيږي هغوی

١٩ هغوی نه لري هېڅ اولاده

او پاتې نه دی هېڅوک یې ژوندی

٢٠ د ختیځ نه تر لوېدیځه پورې

چې خبريږي د هغوی د سرنوشت نه هرڅوک

پاتې کيږي هک حیران او له وپرې نه لږزيږي

٢١ داسې به وشي د بدو خلکو سره

چې نه مني خدای

د ایوب دفاع کونکی ژوندی دی

۱) بيا ايوب ځواب ورکړ:

۲) ځوروی به مې ترڅو پورې

او ماتوی به زما زړه په دې خبرو باندې؟

۳) تاسو کړی سپکاوی دی زما په څو څو ځلې

تاسو شرمېږئ هم نه چې کوی داسې چلند راسره؟

۴) که ما کړی غلط کار هم وي

دررسولی یې څه زیان تاسو ته؟

۵) فکر کوی تاسو چې یی بهتر له ما نه

او زما تکلیفونه گنې زما د گناه ثبوت

۶) خو باید پوه شی تاسو چې خدای کړې غلطې راسره

ما ته يې ايښی دی دام چې مې راگېر کړي

⑦ زه اعتراض کړم د هغه په ظلم

خو نه نيسي غوړ راته خوک

غوړ نه نيسي خوک زما فریاد ته د کومک دپاره

نو نشته انصاف زما دپاره

⑧ خدای راته لاره کې دپوال جوړ کړی او تېرېدلی نه شم

پټه کړې په تیاره کې زما لار ده هغه

⑨ هغه اخیستی دی عزت زما نه

او له منځه وړی یې شهرت دی زما

⑩ راغورځوي مې هغه له هرې خوا نه او زه به مېر شمه زر

هغه وړي له منځه هيله زما لکه ونه چې راولويږي له
بېخه

①۱ خدای په قهر او په غضب دی په ما

هغه چلند کوي زما سره د خپل دښمن په شان

①۲ هغه رالېږي خپل لښکر چې حمله وکړي په ما

هغوی کيندي مرچلونه او کلابندوي خپمه زما

①۳ خدای لېږي کړي دي خپلوان له ما نه

چې پېژندلم زه چا اوس يم پردی هغوی ته

①۴ زه پرینبی يم خپلوانو

او هېر کړی يم نژدې دوستانو

①۵ زما د کور مېلمانه او زما وينځې ما نه پېژني

د هغوی نظر کې زه پردی شوی یمه

١٦ کله چې غږ کوم خپل خدمتگار ته نه راکوي ځواب

چې ورته وکړمه زاری هم د کومک دپاره نه راکوي
ځواب

١٧ زغملی نه شي زما بڼځه بوی د خولې زما

او ورونه مې هم نه غواړي چې رانژدې شي راته

١٨ ما ته په سپکه سترگه گوري کوچنيان هم

او راپورې خاندي چې کله ويني ما

١٩ راڅخه کرکه کوي زما نژدې ملگري

ما چې د چا سره کوله مينه زما په ضد دي هغوی

٢٠ په ما کې نه دي پاتې څه

بي له پوستکي او هډوکو څخه

زه تښتېدلې يم له مرگه په سختې سره

۲۱) ای ملگرو زما وکړئ رحم په ما

ځکه زه وهلی يم خدای وکړئ رحم په ما

۲۲) څوړوئ مې ولې لکه د خدای په شان؟

تاسو چې راکړ دا عذاب ایا بس نه دی هغه؟

۲۳) کاشکې په یاد وساتي زما خبرې یو څوک

او هغه ولیکي په یو کتاب کې

۲۴) یا ولیکي تیرې باندي زما خبرې په اوسپنيز قلم

او داسې یې ولیکي چې پاتې شي تل

خو زه پوهېږم چې موجود دی خلاصوونکی زما ٢٥

چې راځي به اخر چې دفاع وکړي زما

حتی که چېرې له منځه یوسي ٢٦

دا ناروغي زما د پوستکي

خو زه به ووینمه خدای په همدې بدن

زه به وگورم هغه په خپله ٢٧

او هغه به ووینم په خپلو سترگو

زه په ارمان یمه د هغې شپې

که تاسو وایئ څنگه به ورکړو مونږ هغه ته عذاب ٢٨

ځکه هغه راوستی په خپل ځان باندې په خپله

تکلیف؟

٢٩ نو باید ووپرېږئ د خدای له تورې

هغه توره چې نازلوي د خدای غضب

ترخو پوه شئ چې وبه شي قضاوت

بدکارانو ته سزا

١ بيا صوفر چې د نعمات خخه و ځواب ورکړ:

٢ خفه کوي مې ای ايوبه ته

نور کولای نه شم صبر

زه يم مجبوره چې ځواب دې درکړم

٣ د اصلاح دپاره د سپکاوي خخه دي ډکې خبرې ستا

خو زه پوهېږم څنگه درکړمه ځواب ستا

٤ بي له شكه ته پوهېږي د پخوانيو زمانو راهيسي

چې انسانان كله پيدا شول په ځمكه باندې

٥ كاميابي د بدكارانو به وي لږې مودې دپاره

او خوشحالي د بي دينه خلكو به وي يوې شپې دپاره

٦ كېدای شي لوی شي هغوی دومره چې تر اسمان ورسې

دومره شي لوی چې يې ورېځو ته سرونه ورسېږي

٧ خوشي به ورک هغوی خپلو غايظه موادو په شان

چا چې پېژندل پخوا هغوی شي به حيران

او وايي به چې چېرته لارل هغوی

٨ هغوی به ورک شي د يو خوب په شان

شي به فنا لکه د شپې د رويا په شان

او لیدل کيږي به بيا هېڅکله نه

⑨ کومو خلکو چې لیدلي يې وو هغوی وبه يې نه گوري نور

بيا به يې ونه گوري هېڅکله کورنۍ د هغوی

⑩ څه چې غلا کړي له غريبانو هغوی

اولادونه به يې ورکړي تاوان د هغوی

⑪ وو ځوانان او غښتلي هغوی

خو بدل به شي په خاورې هغوی

⑫ هغوی اخلي له بدۍ نه ډېر خوند

او د ډېر وخته پاتې کيږي د دې خوند

١٣ تر ډېره وخته يې ساتي په خوله کې

د يو خوږ شي په شان

١٤ خو ترخه کيږي خواږه د هغوی گېډو کې

ترخه کيږي هغه لکه د مار د زهرو په شان

١٥ څه شتمني چې خوړلې هغوی استفراق به يې کړي

خدای به راوباسي هغه د دوی له گېډو نه هم

١٦ بدو خلکو چې تېر کړي دي څه هغه دي لکه د زهرو په شان

دا هغوی وژني د وژونکي مار د چيچلو په شان

١٧ پاتې به نه شي ژوندي تر هغه وخته پورې

چې دوی وويني هغه سيندونه چې بهيږي په کې تېل د

زيتون

او وويني هغه ويالې چې بهيري په کې شيدي او شات

١٨ هېڅ به ترلاسه نه شي د دوی له زياره څخه

او نه به خوند اخلي د خپلې شتمنۍ څخه

١٩ ځکه چې کړی يې زياتی په غريبانو او پريښي يې هغوی

او ويې نيول هغه کورونه چې ودان کړي وو بل چا

٢٠ هغوی تل وو حريصان او هيڅکله نه شول ماړه

نه به شي پاتې ورته هېڅ چې ترې خوند واخلي

٢١ نه دي پاتې هېڅ شی چې دوی يې وځوري

خو اوس به رسيري پای ته نېکمرغي د هغوی

٢٢ کله چې ورسيري اخري حد د کاميابۍ ته هغوی

بېچاره گي به راشي او تباہ کيږي به دوی

پر پرده چې وکړي خوراک خومره چې غواړي ٢٣

خدای به ورکړي په خپل قهر او غضب سره سزا ورته

کله چې وکړي هغوی هڅه چې وتبتي ٢٤

د اوسپنې له تورې څخه

وبه لگيږي په برنجي غشي

د بدنونو د هغوی چې راوباسي غشي ٢٥

وينې څڅيږي به يې له ځلېدونکو څوکو

او پيدا کيږي د مرگ وېره د هغوی زړونو کې

له منځه لاړ به شي هر څه چې سپمولي هغوی ٢٦

يو داسې اور چې د انسان په لاس بل شوی نه وي

سوځوي به هغوی د خپلې ټولې پاتې کورنۍ سره

٢٧) بنکاره کوي اسمانونه گناه د هغوی

ورکوي ځمکه شهادت په خلاف د هغوی

٢٨) د خدای د قهر له امله

له منځه لاړه به شي ټوله شتمني د هغوی

٢٩) د بدو خلکو سرنوشت دا دی

کوم سرنوشت چې ورته خدای ټاکلی

ايوب وايي چې بدکاره خلک نېکمرغه دي

١) بيا ايوب ځواب ورکړ:

② ونيسئ غور چي څه وايمه زه

دا ده هغه تسلي چي يي له تاسو غوارم

③ ما پرپردي چي خبري وكرم

او كله چي ورسيري پاي ته خبري زما

بيا كه غواړئ وهئ ملنډې په ما

④ ده گيله زما له خدايه، نه د خلكو څخه

ځكه خو يم زه بي صبره

⑤ وگورئ ما ته چي حيران شئ

كپردي خپل لاس په خپله خوله

⑥ چي را په ياد كرم كله هغه پېنې چي په ما تېرې شوي

نوله وپرې نه راځي لږزه مې په بدن باندې

⑦ خدای پرپردي ولې بد خلک چې ژوندي پاتې شي؟

ولې هغوی پرپردي چې شي زاړه او قدرت يې زيات شي؟

⑧ پيدا کيږي اولادونه او لمسي د هغوی

او پاتې کيږي ژوندي د هغوی تر لويېدو پورې

⑨ د هغوی کورونه دي خوندي له وپرې

او نه ورکوي سزا هغوی ته خدای

⑩ غويان تکره دي د هغوی

او غواگانې بچي زېروي بې له تکليفه

⑪ اولادونه د هغوی ځغلي

او کوي لوبې لکه د وريو په شان

⑫ هغوی سندرې وايي د چمبو او ربابونو سره

او شپېليو سره کوي نڅا هغوی

⑬ تېروي بد خلک په نېکمرغی کې خپل ژوند

او په ارامی سره مړه کېږي بې له ستونزې څخه

⑭ خو بیا هم بد خلک خدای ته وايي چې مونږ یوازې پرېږده

مونږ نه غواړو چې وپېژنو ستا لارې

⑮ هغوی فکر کوي چې حاجت نشته د قادر مطلق د عبادت

هغه ته نشته کومه ګټه په دعا کولو

⑯ هغوی وايي چې نېکمرغه یو مونږ په خپل قوت

خو طریقه د هغوی د فکر زه منلی نه شم

۱۷) ایا خراغ کله مړ شوی د بدکاره خلکو؟

ایا مخامخ شوي هغوی د کوم افت سره؟

ایا خدای کله په قهر سره ورکړې سزا بدکاره خلکو ته؟

۱۸) ایا هغوی وړي داسې باد دي لکه څنگه چې وړي بوس؟

یا یې توفان کې هغوی وړي دي د گرد په شان؟

۱۹) ای ملګرو تاسو وایئ چې ورکوي خدای سزا

اولادو ته د پلرونو د ګناه په خاطر

خو زه وایم خدای دې ورکړي سزا په خپله ګناهکارانو ته

نو پرېږده چې ویني ویني خوند هغوی

پرېرډه چې وويني گناهکاران خپله سزا ٢٠

پرېرډه چې وويني د قادر مطلق غضب

پروا يې نه لري چې څه تېرېږي په اولادونو يې ٢١

وروسته له دې چې مړه کيږي هغوی

ايا کولای شي څوک چې خدای ته وکړي لارښوونه ٢٢

هغه چې کوي قضاوت د هغو خلکو چې لري لوړ
مقامونه؟

پاتې کيږي ځينې خلک تندرست د مرگ تر ورځې پورې ٢٣-٢٤

په خوشحالی او اسانۍ سره مړه کيږي هغوی

بدنونه د هغوی قوي او پاتې کيږي روغ

نور خلک مړه شي د ماتو زړونو سره ٢٥

هغوی وانخیست خوند د نېکمرغه ژوند څخه

٢٤ خو دواړه مړه کيږي او بنځيږي يوشان

٢٥ ټول پتيري په چنجيو کي

٢٦ ای ملگرو، زه پوهېږم چې څه فکر کوی تاسو

زه خبر يم دسيسه جوړوی زما په وړاندې

٢٧ تاسو به کړی پوښتنې کورونه چېرته دي د هغو لویو خلکو؟

کورونه د هغو خلکو چې کول به يې بد بد کارونه؟

٢٨ ایا تاسو پوښتنه نه ده کړې هغو خلکو نه چې کړي سفر

هغه خبرونه مو نه دي اورېدلي چې راوړي هغوی؟

٢٩ چې د مصيبت په ورځ به وساتل شي بدکاره خلک

د خدای د قهر په ورځ به وژغورل شي هغوی له بلا
خخه

٣١ هېڅوک نشته چې تور ولگوي په بدکارانو باندې

نشته څوک چې هغوی ورسوي خپلو اعمالو په سزا
باندې

٣٢ چې وړل کيږي هغوی کله هديرې ته

بڼه څارل شويو مزارونو ته خپل

٣٣ په زرگونو خلک اخلي برخه په جنازه کې د دوی

او حتی خاوره هم پرپوځي په نرمۍ سره

د هغوی په جسدونو باندې

٣٤ نو څنگه تاسو کولای شئ

چې راکړئ تسلي خوشې خبرو باندې؟

دروغ هر ځواب دی ستاسو

درېمه وینا

(۱:۲۲ – ۲۳:۲۷)

الیفاز وایي چې ایوب باید خدای ته رجوع وکړي

① بیا الیفاز چې د تیمان د بنار څخه ؤ، ځواب ورکړ:

② ایا داسې څوک شته حتی عقلمن تر ټولو

چې خدای ته ورسوي کومه گټه؟

③ ایا ستا بڼه کارونه خوشحالوي مطلق قادر؟

يا بې عيبي ستا هغه ته رسوي څه گټه؟

④ ايا خداى د دې په خاطر رټي او محاکمه کوي تا

ځکه وپرېږي ته د هغه څخه؟

⑤ نه، دا ځکه چې تا کړې ډېره گناه ده

دا نتيجه ده ستا د ټولو بدو کارونو

⑥ خپل پوروي وروړ څخه تا

په گرو واخيستل کالي د هغه

تا پرېښود هېڅ شى ورسره چې يې واغوندي

⑦ تا ورنه کړلې اوبه سترو ته

تا ورنه کړل خواړه وړيو ته

⑧ د خپل قدرت او خپل مقام څخه دې کار واخيست

د دې دپاره چې ونيسي ټوله ځمکه

⑨ تا نه يوازې انکار وکړ د مرستې نه د کونډو سره

او تا لوټ کړل يتيمان هم او ودې کړ بد چلند ورسره

⑩ نو اوس دامونه دي ستا گړدچاپېره

راځي په تا باندي ناخاپه وپره له هرې خوا نه

⑪ دومره تياره شوه چې ته ليدلی نه شي هېڅ

او ډوبوي دې سېلابونه

⑫ په اسمانونو کې دی خدای

له جگو جگو ستورو پورته دی

چېرته چې هر څه شي ليدلى هغه

۱۳ او بيا هم وايي خداى په څه پوهيږي؟

هغه دى پت په تورو ورپڅو كې

څنگه كولاى شي هغه چې قضاوت وكړي

په مونږ باندې؟

۱۴ فكر كوې چې توري ورپڅې

به كړي سترگې د هغه پټې

چې اسمان كې وهي كله قدمونه هغه

۱۵ ايا لري ته اراده چې شي روان په هغو لارو

چې پرې تللي بدكاران دي؟

١٦ هغوى مړه شول كله چې وو لا ځوانان

سپلابونو يووړ د ژوند تهداب د هغوى

١٧ دا هغه خلك وو چې ويل يې خداى ته

چې مونږ يوازې پر پرده

هېڅ نه شي كولاى قادر مطلق په مونږ باندې

١٨ او بيا هم هغه خداى ؤ چې كړل يې نېكمرغه هغوى

خوزه نه پوهېږم په خيالونو د هغو بدكارانو

١٩ بڼه خلك وي خوشحاله او بې گناه خلك خاندي

چې كله گوري چې بد خلك مومي سزا

٢٠ هغوى به وايي چې وړل كېږي به له منځه بدكاران

او اور سوځوي هر څه چې پاتې کيږي ترې

۲۱) اوس ايوبه ته د خداى سره پخلا شه

او ورسره مه کړه چلند لکه د بنمن په شان

بيا به درکړي برکتونه هغه

۲۲) کړه قبولې لارښوونې د هغه

په زړه کې ځای ورکړه د هغه خبرو ته

۲۳) که ته وکړې رجوع مطلق قادر ته

او ستا په کور کې چې کيږي ټول بد کارونه بس کړې

۲۴) که لېرې وغورځوي خپل سره زر دې

او سيند ته وغورځوي خپل قيمتي سره زر

پر پرده چې وي ستا سره زر قادر مطلق ٢٥

پر پرده چې وي هغه د ستا دپاره د سپينو زرو انبار

نو بيا به په مطلق قادر باندې کوي توکل ٢٦

او شې به پوه چې درکړې خوشحالي ده خدای

کله چې ته کوي دعا کړي به قبوله ستا دعا هغه ٢٧

او ته به پوره کړې خپل نذرونه

په هر کار کې بريالی به يې ته ٢٨

او ستا په لاره کې خلیږي به رڼا

ذليل کوي خدای مغرور خلک ٢٩

او عاجزان ژغوري

٣٠ هغه به وژغوري تا که بې گناه يې ته

که ستا عمل وي سم

ايوب د خداى په لټه کې دى

١ بيا ايوب ځواب ورکړ:

٢ زه بياهم سخته گيله کوم له خدايه

پاتې کېدای نه شمه غلى زه زگېروي کومه

٣ زه پوهېدلى کاشکې چې چېرته پيدا کړم هغه

او پوهېدلى په دې چې څنگه ورشمه د هغه تخت ته

٤ ما بيان کړې به وای خپله دعوه هغه ته

خپلې دفاع دپاره به مې ټول دليلونه

واى وړاندې كړي ورته

⑤ بيا به پوه شوى واى زه چې هغه به راكړي څه ځواب

او څه چې غوښتل يې ما ته ووايي

⑥ ايا خداى به اخيستى واى كار د خپل ټول قوت

څخه په ما باندې؟

نه، هغه نيولى به واى غوږ زما خبرو ته

⑦ زه يم صادق كه مې ويلى شو اى د خداى سره دليل

زما قاضي به بې گناه اعلان كړى واى زه د تل د پاره

⑧ لتولى مې دى خداى ختيځ كې خو هلته نشته

پيدا مې نه كړ كله چې ومې لټاوه لوېديځ كې

⑨ هغه کوي کار د شمال خواته خو زه يې ليدلی نه شم

هغه تاوېږي د جنوب خواته خو زه يې ليدلی نه شم

⑩ خو چپړته چې ځم خدای دی خبر ورڅخه

چې ازمايي مې کله نو سوچه وځم د سرو زرو په شان

⑪ په وفاداری سره يم تللی د هغه په لاره

يو خوا او بل خوا شوی نه يم له هغې لارې

⑫ ما همپشه دي په ځای کړي د هغه حکمونه

گرځمه زه د هغه رضا پسې

نه گرځم زه خپلو غوښتنو پسې

⑬ نه بدلېږي خدای هېڅکله

خوک یې کولای نه شي مخالفت

نه یې کولای شي خوک ممانعت

کړي به ترسره اراده خپله هغه زما دپاره ①۴

هغه څه چې دی یوازې یو د هغه ډېرو پلانونو څخه

نو ځکه لږ زېرمه زه د هغه په وړاندې ①۵

کله چې فکر کوم د دې په هکله نو وپرېرمه زه

له منځه وړی زما همت دی خدای ①۶

او سخت وپروي ما قادر مطلق

که څه هم زه یم ږوند کړی تیارې ①۷

خو بیا هم نه پاتې کېرمه چوپ

ولې بدکارانو ته سزا نه ورکول کېږي؟

د ایوب د خبرو دوام

① قادر مطلق ولې وخت نه ټاکي د بدکارانو قضاوت دپاره

او د عدالت یوه ورځ هغو دپاره چې هغه پېژني؟

② بدکاره خلک بدلوي د ځمکې حدونه

چې ترلاسه کاندې نوره ځمکه

غلا کوي هغوی پسونه

او یو ځای کوي یې خپلو رمو سره

③ هغوی اخلي خره د یتیمانو څخه

او په ګرو اخلي غویي د کونډو څخه

ترڅو ادا کړي خپل پورونه

④ هغوی ترپښو لاندې کوي د غریبانو حقونه

او حاجتمندان مجبوروي دې ته چې پټ کړي ځانونه

⑤ خو غریبان د وحشي خرو په شان

گرځي خوړو پسې وچه صحرا کې

یوازې په دښته کې موندلی شي

خواره اولادونو ته خپل

⑥ هغوی مجبور دي چې وکړي لو د پردیو په پټیو کې

او ټول کړي پاتې شوي انګور د بدکارانو په ټاکونو کې

⑦ نشته هغوی سره څه شی چې یې واغوندي د شپې

نشته څه چې هغوی وساتي یخنی نه

⑧ لمدوي هغوی کوم بارانونه چې ورپري غرو کې

او پناه اخلي د گټونو منځ کې

⑨ له کونډو اخلي ماشومان بد خلک

او د پورونو ورکولو په خاطر اخلي په گرو

اولادونه د غریبانو څخه

⑩ خو مجبور دي غریبان چې وگرځي بي له کالیو

هغوی مجبور دي چې لو وکړي د غنمو په وړيو کېږو

⑪ د زیتونو نه وباسي هغوی تپل

او شراب وباسي د انګورو څخه

خو گرځي تږي هغوی په خپله

۱۲) کږي زگېروي په بنارونو کې چې دي د مرگ په حال کې

او تپيان کږي فريادونه د کومک دپاره

خو خدای نه کوي پام دعاگانو د هغوی ته

۱۳) شته داسې خلک چې دي منکر له رڼا

هغوی پرې نه پوهیږي او نه ځي په هغه لاره

۱۴) قاتل راپاخېږي د سباوون نه مخکې

او وځي چې ووژني غریبان او محتاجه خلک

او کوي غلا هغه په شپه کې

۱۵) زناکار کږي انتظار د تیاري

پټوي هغه خپل مخ چې يې ونه پېژني څوک

١٤ څله اوږي په شپه کې کورونو ته چې وکړي غلا

خو د ورځې له خوا هغه پټيري او ساتي ځان له رڼا

١٧ هغوی ټول وپريږي د ورځې له رڼا نه

خو عادت دي هغوی د وپروونکې تيارې سره

د بدکارانو سرنوشت

١٨ بدکاران وپري سپلا بونه

راولي خدای د هغوی په ځمکه لعنتونه

نور په کار نه راځي د هغوی تاكونه

١٩ لکه څنگه چې ورکيږي په گرمۍ او وچکالی کې اوږه

داسې ورکېږي د ژوندون له دنیا گناهکاران

②۰ خپلو میندو هم هېر کړي هغوی

هغوی خوږلي دي چينجيو

خوک به نه يادوي نور هغوی

بدکاران دي رالوېدلي لکه د ونو په شان

②۱ دا ځکه چې کوي بد چلند هغوی د بې اولاده بنځو سره

او نه کوي مهرباني هغوی د کونډو سره

②۲ په خپل قوت سره خدای له منځه وړي زوروران

پورته کوي خدای خپل لاس او مړه کيږي بدکاران

②۳ کېدای شي خدای ورکړي هغوی ته په امن کې ژوند

خو همپشه هغوی ساتي خپلې څارنې لاندې

٢٤ بريالي کيږي هغوی د څه مودې دپاره

خو مړاوي کيږي بيا د هرزه بوټو په شان

چې پرې شوی وي د غلو دانو د هغه وږي په شان

٢٥ ايا منکرېدای شي څوک له دې خبرې؟

ايا ثابتولی شي څوک غلطې زما خبرې؟

انسان د خدای په نظر کې نېک نه دی

١ بيا بلدد چې د شوح څخه ؤ، ځواب ورکړ:

٢ خدای قدرتمن دی او بايد ټول ورڅخه ووپريږي

هغه په سوله کې ساتي خپله اسماني پاچاهي

۳) ايا شمپرلی شي څوک هغه فرښتې چې کړي خدمت د هغه؟

ايا شته داسې ځای چې نه ځلېږي هلته نور د خدای؟

۴) ايا کېدای شي څوک وي نېک د خدای نظر کې؟

څنگه کېدای شي چې انسان پاک وي؟

۵) حتی سپوږمۍ نه ده روښانه د هغه نظر کې

نه يې ستوري په نظر کې پاک دي

۶) نو بيا انسان څه شی دی

چې بې ارزښته دی لکه چينجي په شان؟

څه ارزښت لري ژوند د انسان د خدای نظر کې؟

ايوب د خدای لويې بيانوي

۱) بيا ايوب په كڼايه كې بلدد ته ځواب وركړ:

۲) ما سره تا وكرله څومره لويه مرسته

زه چې يمه بېچاره او كمزورى سپرى

۳) كوي ته ما ته څومره بڼه نصيحت

چې ناپوهه يم زه

او شريكوي راسره خپله پوهه

۴) تا سره چا وكرله مرسته چې داسې خبرې وكړې؟

دې ته تشويق كړلې چا چې داسې خبرې وكړې؟

۵) ارواح گانې د مړو لړزېږي

هغو اوبو كې چې دي د ځمكې لاندې

⑥ د مرو دنيا په ډاگه بڼكاري خدای ته

هېڅ شی نشته چې کړي پته هغه

د هغه له نظره څخه

⑦ خپور کړ خدای اسمان فضا کې

او خالي فضا کې یې کړه ځوړنده ځمکه

⑧ ډکوي ورپېڅې له اوبو څخه خدای

او ساتي هغه چې ونه چوي له دروندوالي څخه

⑨ پتوي ټوله سپوږمۍ هغه

او خپروي ورباندې خپله ورپېڅ

⑩ هغه جوړه کړه فضا چې جدا کړي

اوبه د ځمکې د اسمان څخه

او بېله کړې له تيارې څخه رڼا ده هغه

①۱ د اسمان ستنې لړزېږي

او رېږي د هغه په حکم باندي

①۲ په خپل قوت هغه ارام کړ بحر

او په خپله پوهه يې تباہ کړله بحري بلا

①۳ دا تنفس ؤ د هغه چې يې کړ صاف اسمان

او ؤ لاس د هغه چې يې وواژه بنامار چې تښتېده

①۴ خو دا يوازې يوه برخه ده د هغه د کارونو

دا يوازې گونگوسې دي چې اورېدلې دي مونږ

خوک پوهېدای شي چې په رښتیا سره

خومره قدرتمن دی خدای؟

ایوب یوځل بیا د خپل ځان نه دفاع کوي

① بیا ایوب خپلو خبرو ته دوام ورکړ او ویې ویل:

② زه خورم قسم په ژوندي خدای

چا چې اخیستی زما حق دی

او تریخ کړی قادر مطلق دی زما ژوند

③ چې ترڅو پورې ژوندی یمه زه

او خدای راکوي به راته ساه

④ هېڅکله رابه نه شي بده خبره زما په ژبه باندي

هېڅکله رابه نه شي دروغ زما په خوله باندې

⑤ و به نه وایم هېڅکله داسې چې کوی سمه خبره تاسو

زه به ټینګار کوم تر مرګه خپلې بې ګناهی باندې

⑥ له دې دعوی نه به لاس وانخلمه چې په حقه یمه

پاک دی وجدان زما زه به وایم دا ترخو ژوندی یمه

⑦ څوک چې کوي مخالفت راسره او زما په ضد جنگیږي

هغوی دې ومومي سزا د بدکارو او ګناهکارو په شان

⑧ پاتې کیږي څه امید بې دینه خلکو سره

کله چې اخلي خدای ژوند د هغوی؟

⑨ کله چې راشي پرې تکلیفونه

ايا خدای به واورې فریادونه د هغوی؟

۱۰) باید غوښتلی وای هغه خوښې هغوی

چې ورکوي يې قادر مطلق

باید کړې وای دوامداره دعا خدای ته هغوی

۱۱) راضی چې درکړم زه تعلیم تاسو ته

چې خومره لوی دی قدرت د خدای

او هېڅ به پت نه کړمه د قادر مطلق خدای په هکله

۱۲) خو تاسو لیدلي دا هر څه په خپلو سترگو

نو بیا ولې کوی خوشې خبرې؟

۱۳) دا به وي سرنوشت د بدکارانو خلکو

چې ټاکلی ورته مطلق قادر دی

①۴ دا کېدای شي چې پیدا شي ډېر زامن د هغوی

خو هغوی به ووژل شي ټول په جنگ کې

او اولادونه به یې هېڅکله ماره نه شي په کېده

①۵ څوک چې پاتې شي ژوندي مړه به شي په ناروغیو

د هغوی کونډې به هم ونه کړي ویر د هغوی په مړو

①۶ کېدای شي ولري د خاورو په شان ډېر سپین زر

او کالي ولري د ضرورت نه زیات

①۷ خو کوم نېکان به واغوندي هغه کالي

کوم بې‌گناه خلک به ووېشي هغه سپین زر خپل منځ

کې

١٨ بدکاران ودانوي کورونه د غڼې جال په شان

داسې کمزورې وي لکه جونگرې په شان

١٩ هغوی کېدای شي چې ویده شي شتمنی سره

خو کله چې وینې شي هغوی

نو شتمني به یې وي له لاسه تللې

٢٠ ورباندې رابه شي سخته وپره لکه سپلاب په شان

هغوی به باد یوسي په شپه کې

٢١ د ختیځ باد به یوسي هغوی

شي به نابود هغوی خپلو کورونو نه

٢٢ دا باد به الوزي هغوی باندې په بې رحمۍ سره

چې کله کړي هغوی د تېښتې کونښنونه

کله چې منډې وهي دوی باد شپېلاقونه وهي (۲۳)

وهي ملنډې په هغوی باندي

د حکمت دپاره هڅه

بې له شکه داسې معدنونه شته (۱)

چې راويستل کيږي سپين زر ورڅخه

داسې ځايونه شته چې چان کيږي سره زر په کې

راويستل کيږي اوسپنه له ځمکې څخه (۲)

او راويستل کيږي مس له تيرو څخه

په تيارو کې معدنچيان راولي رڼا (۳)

لټوي هغوی د ځمکې د ټولو نه ژور ځایونه

او توره تیاره کې کیندي ګټونه

④ هغو ځایو نه لېرې چې څوک اوسېږي په کې

یا ایښودل کېږي پښه د انسان هلته

هغوی وباسي سوري په معدنونو کې

هلته یوازې کړي هغوی کارونه

څوړنډېږي په رسیو باندې هغوی په معدن کې

⑤ تر لاسه کېږي خواږه له ځمکې

خو هماغه ځمکه وي د هغو لاندې

ټوټې ټوټې شي ټول او ځي له منځه

⑥ دي لاجورد د ځمکې تېرو کې

او دي سره زر د هغې خاوره کې

⑦ هېڅ باز نه ويني هغه لارې

چې دي تللي معدنونو ته

او ټپوس نه الوزي د هغو د پاسه

⑧ هېڅ زمري يا بل خونخوار ځناور

نه ځي په هغو لارو باندې

⑨ معدنچيان کيندي کلک کلک گټونه

له بېخه وباسي هغوی غرونه

⑩ سوري کوي چې هغوی کله گټونه

کشفوي قيمتي تېرې

۱۱ هغوی کیندي د سیندونو سرچینې

او خه چې پت وي بنکاره کوي هغه

۱۲ خو موندل کيږي حکمت چیرته

او زده کيږي پوهه چیرته؟

۱۳ نه موندل کيږي حکمت د انسانانو منځ کې

نه پوهيږي هېڅوک د هغه په رښتیني ارزښت

۱۴ ژور ژور بحرونه او دريابونه وايي

چې موندل کيږي نه حکمت هلته

۱۵ نه راوړل کيږي لاسته هغه په سرو زرو

يا اخیستل کیري نه په سپینو زرو باندي

۱۶) برابریري نه د هغه سره قیمتي سره زر

يا تر ټولو بڼه عقیق او لاجورد

۱۷) د سرو زرو نه هم زیات دی د حکمت ارزښت

هم دی زیات د سرو زرو له ګلدان او قیمتي تیرو نه

۱۸) د مرجان یا د بلور یا د یاقوت نه هم

زیات دی قیمت د حکمت

۱۹) تر ټولو بڼه زیر یاقوت او بهترین سوچه سره زر

پرته کیري نه د حکمت له قیمته سره

۲۰) نو چرته ده بیا د حکمت سرچینه؟

زده کولای شو مونږ پوهه چپرته؟

٢١ هېڅ مخلوق هغه لیدلی نه شي

د هوا مرغه یې هم لیدلی نه شي

٢٢ تباهي او مرگ وايي چې

اورېدلي مونږ یوازې گونگوسې

چې حکمت چپرته دی

٢٣ یوازې خدای ته ده معلومه د حکمت لاره

هغه پوهیږي چې موندل کیږي حکمت چپرته

٢٤ حکه چې ویني هغه ټوله دنیا

هغه ویني هر څه چې دي د حُکمې په مخ

٢٥) کله چې خدای ورکړ قوت باد ته

او ويې ټاکله اندازه د باران په ورپځو کې

٢٦) کله چې خدای وکړله پرېکړه

چې باران به اوري چېرته

او ويې ټاکله د برېښنا د حرکت لاره

٢٧) بيا وليده حکمت هغه

ويې ازمايه ارزښت د هغه

او تصديق يې کړ دا

٢٨) وويل خدای مونږ انسانانو ته

د دې دپاره چې تاسو اوسئ عقلمن

بايد ووپر پري له خښتنه څخه

د دې دپاره چې شى پوه تاسو

بايد له بدو نه وساتئ ځان

د ايوب وروستنى وينا

(۲۹:۱ - ۳۱:۴۰)

د ايوب پخواني برکتونه

① ايوب بيا خبرې وکړلې او ويې ويل:

② کاشکې بيا شي زما ژوند لکه پخوا په شان

کله چې خداى کاوه نظر راباندې

③ هغه وخت رڼا کوله زما لاره خدای

چې په تیاره کې وم روان ورباندې

④ په هغو ورځو کې نېکمرغه وم زه

راسره مل و خدای او کړله ساتنه یې زما د کور

⑤ ما سره مل و هغه وخت قادر مطلق

او رانه چاپېره وو ټول اولادونه زما

⑥ زما غواگانو او وزو به ورکولې پرېمانه شیدې

او د گټانو نه به رابېدل د زیتونو تپل

⑦ چې سره کښېناستل به کله سپین ږيري د ښار

زه کښېناستم به د هغوی په منځ کې

⑧ چې ليدلم به ځوانانو يو خوا کېدل به هغوی

زما درناوي دپاره به ودرېدل سپين ږيري

⑨-۱۰ کله چې ما کولې خبرې نو شول به غلي مشران

حتی تر دې چې غلي کېدل به هم لوی لوی کسان

⑩ هرچا چې زه ليدلم يا اورېدل به يې زما په هکله

صفتونه به يې کول د کړو وړو زما

⑪ چې غريبانو به کولو فريادونه کله ورسره ما کوله مرسته

او ما کوله مرسته هغو يتيمانو سره چې څوک يې نه

لرل

⑫ هغه خلک چې وو د مرگ په حال کې ما ته يې دعا کوله

او زما د مرستې سره به کوله خوشحالي کونډو

١٤ عدالت مې واغوست لکه کالیو په شان

او انصاف مې لکه چپني او لونگی په شان

١٥ ومه پندو ته زه د سترگو په شان

ومه گوډانو ته د پینو په شان

١٦ زه غریبانو ته وم لکه د پلار په شان

ما کوله دفاع د پردیو د حقونو څخه

١٧ ما کړلې ماتې د ظالمانو ژامې

او مظلومان مې وژغورل د هغوی د غابنونو نه

١٨ ما همیشه لرله تمه چې اوږد ژوند به تېر کړم

او په تسلی سره به مې شم په خپل کور کې

١٩) زه وم د هغې ونې په شان

چې تل رسېږي يې ريښې اوبو ته

او لمډېري خانگې يې په پرخه باندي

٢٠) هرچا کوله تل ستاينه زما

او هېڅ کمېدلو نه قوت زما

٢١) کله چې ما کاوه نصيحت نو خلک به شول غلي

او زما خبرو ته به يې غوږ نيوه په غور سره

٢٢) کله چې پای ته رسېدلې به خبرې زما

هغوی به نه ويل څه

زما خبرې لگېدلې په هغوی باندي

باران د خاڅکو په شان

هرچا کاوه به هرکلی زما د خبرو ۲۳

لکه چې څنگه بزگران کړي پسرلي کې د باران هرکلی

کله چې تور وو د هغوی زړونه ما موسکا کړه ورته ۲۴

هغوی خوشحاله وو زما په ورین تندي باندي

ما مسوولیت واخیست په غاړه او ومې کړې پرېکړې ۲۵

لکه څنگه چې پاچا کوي مشري د عسکرو خپلو

ما کوله د هغوی مشري

او کله چې وو هغوی په غم کې

ما ورکوله تسلي ورته

د ایوب اوسني کړاوونه

د ایوب د خبرو دوام

① خو اوس ما نه کشران وهي ملنډې په ما

نه وو لایق د دوی پلرونه چې وکړي مرسته

د پسونو په ساتلو کې زما د سپیانو سره

② وه بېکاره د هغو سړیو ډله

وو کمزوري او کولای یې نه شو کار زما دپاره

③ هغوی وو دومره غریبان او وړي

چې خوړلې به یې وچې رینې په شپه کې

په وحشتناکه او خوشې ځایونو کې

④ هغوی راویستل د دښتې بوتې او خوړل به یې

حتی خوړلې یې بې خونده رینبې د جارو د بوتې

⑤ هرچا شړل هغوی او وهلې یې چیغې په هغوی باندې

لکه څنگه چې هغوی وهي چیغې په غلو باندې

⑥ هغوی مجبوره وو چې واوسي په خوړونو کې

او سوریو کې د ګرنگونو په څنگونو کې

⑦ هغوی کوله انګولا پیدا کې د حیواناتو په شان

او یو ځای یې اخیستله پناه د اغزیو د بوټو لاندې

⑧ د بېکاره او بېنومه خلکو په شان

او وو شړل شوي له وطنه هغوی

٩ ډاپورې خاندي اوس ماشومان د هغوی

او سپکاوی مې کوي په سندرو کې

١٠ هغوی کوي له ما نه کرکه

او لېرې ساتي خپل ځانونه له ما

پرته له دې چې راشي او تو کړي لیاړې زما په منځ

١١ اوس چې کمزوری او بیچاره کړی یم خدای

ډېر په قهر دي هغوی او بې ادبي کوي زما

١٢ کوي حمله د بدکارانو ډله ما باندې

ما ځغلوې هغوی

تیارۍ نیسي هغوی چې ما له منځه یوسي

١٣ هغوى مخه نيسي زما د تېننتې

او هڅه كوي چې تباه كړي ما

نشته هېڅوك چې ونيسي مخه د دوى

١٤ هغوى حمله كوي ناڅاپه په ما باندې

كله چې وويني چې پروت يم په ځمكه باندې

راپرېوځي هغوى ما باندې

١٥ سخته وېره ده راغلي په ما باندې

باد مې يووړلو عزت

او نېكمرغي مې شوله تېره لكه د ورپېڅې په شان

١٦ اوس نژدې شوى يم مرگ ته زه

او په ما راغلي د تکليف ورځي دي

١٧ ټول هډوکي مې خوږيږي د شپې

هېڅکله نه ورکيږي درد زما

١٨ خرابوي زما پوستکی خدای

او زندی کوي مې چې شم مړ

١٩ غورځولی يم په خټو کې هغه

او زه شوی يم لکه د خاورو او ايرو په شان

٢٠ تا ته غږ کوم ای خدایه خو ځواب نه راکوي ته

کله چې کړمه دعا ته راته نه کوي پام

٢١ ته کړې ظلم په ما باندې

ته خوروي مې په خپل ټول قدرت

٢٢ ته پرېږدي چې باد مې يوسي لېرې

په سخت توفان کې رغړوي مې ته

٢٣ زه پوهېږم چې ما به بوځي د مړو دنيا ته

هغه ځای چې ټاکل شوی دی ټولو دپاره

٢٤ ولې ته د مرستې نه انکار کوي د محتاج کس

چې کله کړي هغه فرياد د مصيبت په وخت کې؟

٢٥ ایا ونه ژړل ما د هغو خلکو په خاطر چې وو تکليف کې؟

ایا ومې نه سوځېده زړه په هغو خلکو باندې چې وو

محتاج؟

٢٦ زه په ارمان وم د خوشحالی او رڼا

خو په خای یې راغلل تکلیفونه او تیاره

زما زړه دی نارامه او پرېشانه ۲۷

هره ورځ مې ده له ستونزو ډکه

گرځم تیارې کې رڼا نشته د لمر ۲۸

ودرېرم زه د خلکو منځ کې او کوم زاری مرستې دپاره

زه یم په شان لکه ورور د سورلنډیانو ۲۹

او ملگری یم د شترمرغانو

زما پوستکی دی تور شوی او غورځیږي ۳۰

سوځي له تبې مې هډوکي د بدن

بدل شوی دی په غم زما د رباب ساز ۳۱

او له ژړا نه ډک دی زما د شپېلی اواز

د خپلې بې‌گناهی څخه د ایوب وروستنی دفاع

① ما خوړلی قسم د خپل ځان سره

چې هېڅ به نه گورمه پېغلې ته په بده سترگه

② ما سره څه به وکړي مطلق قادر؟

خدای به څنگه راکړي زما د کړو وړو بدله؟

③ تباهي او افتونه راولي هغه

په هغو خلکو باندې چې کوي بد کارونه

④ زه چې کومه هر کار ترې خبرېږي هغه

پورته کوم چې هر قدم هغه یې گوري

⑤ خورمه قسم چې زه نه يم تللی په غلظه لاره

او هڅه مې نه ده کړې چې بل څوک وغولوم

⑥ پرېږده چې مې وتلي خدای د انصاف په تله

او هغه به وويني چې څومره بې گناه يم زه

⑦ که زه وگرځم له سمې لارې

که مې زړه لار شي هغه څه پسې چې سترگې يې
غواړي

يا که په گناه ککړ شي زما لاسونه

⑧ نو بيا پرېږده چې له منځه لار شي زما فصلونه

يا دې بل څوک وخورې هغه خواړه چې کرمه يې زه

⑨ که زړه مې وړی وي د بل چا بڼځې

او ما په پټه وي ايستلی انتظار په دروازه کې د هغې

⑩ نو بيا پر پرده چې زما بڼخه هم د بل شي

او ورسره خملي نور سړي

⑪ ځکه چې دا به وي له شرمه پک کار

او سزا به راکړل شي د قاضي له خوا نه

⑫ وي به دا د تباه کوونکي او دوزخ د اور په شان

چې به وسوځوي ټوله شتمني زما

⑬ چې کله کوله گيله زما خدمتگار له ما نه

ما به نيوه ورته غوړ

او ما کولو به چلند ورسره د انصاف له مخې

١٤) که مې کړي نه وای داسې

نو څنگه به زه مخامخ شوی وای د خدای سره؟

چې راتله کله زما د قضاوت دپاره

ما به ویلي ورته څه وای؟

١٥) هماغه خدای چې زه یې کړمه پیدا

خدمتگاران یې زما هم کړل پیدا

١٦) ما هېڅکله کړی نه دی انکار

د غریب سره له مرستې نه

پرېښودلې مې هېڅکله نه دي کونډې

چې وکړي ژوند ناامیدی کې

١٧ نه مې پرې ايښي يتيمان چې وږي وگرځي

زما د ډوډۍ خوړلو وخت کې

١٨ ځکه ما پام کې دی د ځوانۍ له وخت نه

په يتيمانو لکه د پلار په شان

او پام مې کې دی ټول عمر په کونډو باندې

١٩ ما به چې کله وليدلو محتاج

او دومره غريب چې اخیستلی به يې نه شول کالي

٢٠ ما ورکول هغه ته خپلو پسونو د وړيو کالي

چې په کې گرم اوسي

بيا به د زړه له کومي هغه کوله ستاينه زما

٢١) کله چې ما درلود قدرت په محکمه کې

که پورته کړی مې وي لاس په یتیم

٢٢) نو شي دې مات زما لاسونه

هغه دې پرېکړل شي زما له اوږو

٢٣) ځکه وپرېرم زه د خدای د تباهي نه

او زه وپرېرم د هغه له لويی

او نه شم کولای داسې کار

٢٤) تکیه مې نه ده کړې هېڅکله په شتمنی باندې

٢٥) او نه مې کړی دی غرور خپلو سرو زرو باندې

٢٦) ما هېڅکله نه دی کړی عبادت د لمر چې لري ځلا

نه مې كړې عبادت دی د سپوږمې چې لري بنكلا

بې لارې شوی نه يم زه چې وكرم عزت د هغو ٢٧

او اوچت كړي مې لاسونه ورته د عبادت دپاره

كه داسې كړی وای ما نو بايد راكړل شوې وای ٢٨

سزا د قاضي له خوا نه

خكه دا انكار دی له خدای تعالی خخه

خوشحاله شوی نه يم هېڅكله زه ٢٩

چې كله ستونزه راتله په دښمنانو زما

خوشحاله شوی نه يم چې كله هغوی باندي راتله افت

ما هېڅ نه ده كړې داسې گناه ٣٠

چې وغوایم د هغوی د مرگ دعا

٣١ ټول هغه خلک چې کړي کار زما دپاره

هغوی پوهیږي چې ما کړی د پردیو هرکلی همپشه

٣٢ هېڅ مسافر مجبوره نه ؤ چې شپه تېره کړي کوڅه کې

حکۀ د دوی په منځ وه خلاصه زما د کور دروازه

٣٣ نور خلک هڅه کړي چې پت کړي گناهونه خپل

خو نه پتومۀ زه هېڅکله خطاگانې خپلې

٣٤ وپرېدلی نه يم هېڅکله د خلکو له خبرو

د هغوی د سپکاوي له وپرې هېڅکله غلی پاتې شوی

نه يم

او نه پاتې شوی يم دننه کور کې

۳۵ ايا څوک به نه اوري زما خبرې؟

خورمه قسم چې دي رښتيا زما خبرې

پرېږده چې راکړي ځواب زما مطلق قادر

ليکل شوي وای کاشکې هغه توروڼه چې لگولي په ما

مخالف زما ترڅو ليدلي وای ما

۳۶ ما به په وياړ سره وای ايښي په خپلو اوږو

او په خپل سر باندې به ايښي مې وای لکه د تاج په

شان

۳۷ ما چې کړی دی هر کار خدای ته ويلی به وای ما

او زه به ولاړ وای د هغه حضور کې په سرلوړۍ سره

۳۸ که مې غلا کړې وي هغه ځمکه چې کر مه يې زه

او اخیستی مې وي د هغې له اصلي خاوندانو څخه

که مې غلا کړي وي هغه خواړه چې تولید شوي هلته ^{۳۹}

او وړي پرېښي مې وي هغه بزگران چې یې کرلي هغه

نو بیا دې شنه شي په کې اغزي د غنمو په ځای ^{۴۰}

او هرزه بوټي د اوربشو په ځای

د ایوب خبرې پای ته ورسېدې.

د الیهو وینا

(۳۲:۱ - ۳۷:۲۴)

الیهو د ایوب د ملګرو څخه خفه دی

① په دې خاطر چې ايوب په خپلې بېگناهي باندې ډاډه و، نو هغو درېو کسانو د خواب ورکولو څخه ډډه وکړه. ② خو د اليهو په نوم يو سړی چې هلته ولاړ و، په قهر شو ځکه چې ايوب خپل ځان حق په جانب گانه او خدای يې ملامت کاوه. اليهو د برکيل زوی و چې د بوز د اولادې او د رام د طايفې څخه و. ③ هغه د ايوب په درېو ملگرو باندې هم په قهر شو، ځکه چې هغوی هېڅ خواب ونه موند او بيا يې هم د ايوب غندنه کوله. ④ اليهو تر هغه وخته پورې صبر وکړ ترڅو هر يو تن خپلې خبرې پای ته ورسولې، ځکه چې هغه هلته تر ټولو کشر و. ⑤ خو کله چې هغه وليدل چې هغه درې سړي د ايوب خواب نه شي ورکولای، نو هغه په قهر شو، ⑥ خپلې خبرې يې پيل کړې او ويې ويل:

زه يمۀ ځوان او تاسو يۀ سپين ږيري

نو وپرېدمۀ چې خپل نظر شريک کړم تاسو سره

⑦ ما د ځانه سره وويل چې وکړئ خبرې بايد تاسې

بايد شريك كړئ خپل حكمت تاسو مشران

⑧ خو دا روح چې په انسان كې دى

يعنې ساه د مطلق قادر

چې راځي او وركوي حكمت انسان ته

⑨ يوازې مشران نه وي هونبنيار

او نه پوهيږي سپين ږيري چې څه سم دي

⑩ نوزه وايمه چې غوږ ونيسئ ما ته

او ما پرېږدئ چې درته خپله نظريه ووايم

⑪ ما په صبر سره ونيوه غوږ ستاسو خبرو ته

په داسې حال كې چې غوښتل مو چې كوم څه ووايئ

۱۲) ما په غور سره پام وکړ ستاسو خبرو ته

خو څوک نه ؤ چې غلط ثابت کړي ايوب

تاسو کې هېچا ونه شو ويلى د هغه د خبرو ځواب

۱۳) څنگه ويلى شئ چې کشف کړى مو حکمت دى؟

يوازې خداى ويلى شي ځواب د ايوب، نه شي ويلى
انسان

۱۴) کړلې خبرې ايوب تاسو سره ما سره يې نه کولې

خو زه به هېڅکله ورنه کړم ځواب ستاسو په شان

۱۵) ايوبه، په خبرو کې ناکام شول ستا ملگري

ورسره نشته ستا ځواب

۱۶) کله چې غلي وي دوى ايا زه وکړم انتظار؟

هغوی ولاړ دي هلته او ورسره نشته د ویلو نور څه

①۷ نه، ورکوم به زه اوس خپل ځواب

او درته وایم به چې څه فکر کوم زه

①۸ زه خبرې کوم پاتې کېدلی نه شم غلی

نه شم ساتلی زه خبرې زړه کې

①۹ که ترلاسه نه کړم د خبرو فرصت

وبه چاودېرم لکه ژی چې وي ډک نویو شرابو څخه

②۰ باید خبرې وکړم چې شم آرام

یمه مجبوره چې ایوب ته زه ځواب ورکړم

②۱ طرفداري به زه ونه کړم د چا په دغه بحث کې

نه به هم زه وكرم د هپچا چاپلوسي

② ځكه زه چاپلوسي نه كوم

خدای به زر راكړي سزا كه زه دا كار وكړم

د اليهو دليلونه د ايوب په وړاندې

① اوس ايوبه واوره وينا زما

ونيسه غوږ ټولو خبرو ته زما

② اوس زه خوله خلاصوم

اوس خبرو ته تيار يم زه

③ ټولې خبرې مې دي ډكې له رښتيا

د زړه له اخلاصه غږېږي شونډې زما

④ زه پيدا كړم د خدای روح

او ما ته راکړ ژوند د قادر مطلق ساه

⑤ که ته کولای شې راکړه زما ځواب

تیار کړه خپل بحثونه او وکړه د ځان دفاع

⑥ د خدای نظر کې زه او ته یو یوشان

دواړه جوړ شوي یو له خاورې څخه

⑦ نو تا سره نشته دلیل چې ووپرېږې له ما

زه به په تا باندې زور نه راولم

⑧ بې له شکه تا خبرې کړې زما په مخکې

او ما واورېدلې ټولې خبرې ستا

٩ ټه وايې چې زه يممه نېک او نه مې کړې بدي

او زه يممه پاک او بې گناه يممه زه

١٠ خو په ما باندې حملې دپاره خدای بهانې لټوي

او کوي چلند راسره لکه دبنمن په شان

١١ هغه مې اچوي په پنبو کې زنخپرونه

کوي خارنه زما د هر قدم

١٢ خو زه درته وایمه ایوبه چې په غلطه یې ته

حکمه خدای لوی دی د هر انسان نه

١٣ ولې په خدای باندې ته لگوي داسې توروته

چې هېڅ نه اوري شکایتونه ستا؟

١٤) که څه هم خبرې کوي خدای بیا بیا

هېڅوک نه کوي پام د هغه خبرو ته

١٥) کله چې خلک په ژور خوب ویده کيږي شپه کې

خدای کړي خبرې په خوبونو او رویاگانو کې

١٦) خدای اوري په هغوی باندې خپلې خبرې

او وپروي هغوی په اخطارونو باندې

١٧) خدای خبرې کوي چې هغوی واپروي

له خپلو گناهونو څخه

او چې وژغوري هغوی له مغرورتیا څخه

١٨) پرې به نږدي خدای چې له منځه لاړ شي هغوی

هغه په خپله يې له مرگه ژغوري

١٩ اصلاح کوي خلک خدای په ناروغی

او د هډوکو په دوامداره درد

٢٠ ترڅو چې ورکړي خپله اشتها له لاسه

او وي بېزاره د ډېرو بڼو خوړو نه

٢١ هغوی به دومره شي ډنگر

چې هډوکي به يې بڼکاري ټول

٢٢ هغوی نژدې دي چې لاړ شي د مړو دنيا ته

او فرېنتي د مرگ کړي انتظار د هغوی

٢٣ خو که د زرگونو فرېنتو څخه

راشي يوه فربنته د هغوی مرستی ته

وي به بس چې ورته ونبایي سمه لاره

وبه وایي فربنته په رحم سره چې ۲۴

هغوی وژغورئ چې نه ځي د مرو دنیا ته

دا ده د ژوند بیه د هغوی چې کړي ازاد هغوی

پرېرډه چې ځوان شي ۲۵

او قوي شي بدنونه د دوی

کله چې وکاندي دعا هغوی خدای به یې کړي قبوله ۲۶

هغوی به وکړي عبادت د خدای په خوشحالی سره

خدای به بیا تا وگڼي نېک او عادل

٢٧ په ډاگه وايي به هر يو چې ما گناه كړې ده

او ما ته يې رانه كړه سزا چې يې لايق ومه زه

٢٨ هغه د مړو دنيا ته له تگ نه وساتلم

او زه ژوندي يمه تراوسه پورې

٢٩ خدای کوي دا ټول کارونه

بيا بيا د انسان دپاره

٣٠ هغه ژغوري د انسان ژوند د مړو دنيا نه

او وركوي ورته د ژوند خوشحالي

٣١ اوس ای ایوبه، ونیسه غور زما خبرو ته

ما پرېږده چې خبرې وکړم او غلی شه ته

٣٢ خو که د ویلو دپاره ته څه لرې، پرېږده چې واورم هغه

په خوښۍ سره به وکړم دا اقرار چې ته یې نېک او
عادل

٣٣ که نه، نو غلی شه او ونیسه غوږ ما ته

چې درزده کړمه حکمت تا ته

د عدالت په هکله د الیهو خبرې

١ بیا الیهو خپلو خبرو ته دوام ورکړ:

٢ خپل په فکر تاسو ډېر یی هونبیار سړي

ونیسئ غوږ اوس چې څه وایمه زه

٣ لکه څنگه چې پوهیږي خوله د ښو خوړو په خوند

او پېژني غوږونه پوهې خبرې

④ نو راحئ خه چې وي سم هغه كړو غوره

او چې وکړو په خپل منخ کې پرېکړه

د ايوب د دعوي په هکله

⑤ ايوب وايي چې بي گناه يم زه

او ما سره نه کوي انصاف خدای

⑥ که خه هم زه يم په حقه، خو دوی ته يم دروغجن

دي تپونه زما ناعلاجه خو بي گناه يم زه

⑦ ايا داسې خوک شته لکه ايوب په شان

چې ملنډې وهي نورو باندي؟

⑧ خونبوي د بدو خلکو ملگرتيا هغه

او گرځي گناهکارانو سره

⑨ هغه وايي چې دا نه لري هېڅ گټه

چې ترلاسه کړو رضا د خدای

⑩ ما ته غوږ شئ ای تاسو پوهو خلکو

ايا مطلق قادر به وکړي بد يا غلط کار؟

⑪ ورکوي خلکو ته هغه د خپلو کړو وړو اجر

او چې څنگه يې لايق وي کړي چلند ورسره هماغه
شان

⑫ بې له شکه بدي نه کوي خدای

مطلق قادر نه کوي بې انصافي چا سره

۱۳) ايا قدرت تر لاسه کړی له بل چا نه هغه؟

ايا بل چا وټاکه هغه مسوول د نړۍ؟

۱۴) که خدای وکړي اراده

چې واخلي خپل روح او د ژوند ساه بېرته

۱۵) نو بيا به مړه شي ټول انسانان

او شي به بدل هغوی په خاورو باندې

۱۶) اوس واوړه که عقلمن يې ته

ما ته غوږ ونيسه چې درته څه وایم زه

۱۷) که خدای کرکه له انصاف نه کوي

نو بيا څنگه کولای شي حکومت هغه؟

ايا محكوموى هغه چې دى عادل او قوي؟

١٨ ځكه هغه دى چې غندنه كوي

د بېكاره پاچاهانو او بدكاره مشرانو

١٩ نه كوي طرفداري د حاكمانو هغه

نه گڼي غوره شتمن له غريبانو څخه

ځكه پيدا كړى هر يو تن دى هغه

٢٠ كېداى شي مړه شي هغوى ناخاپه شپه كې

خدای وھي هغوى او هلاکېري هغوى

زورور خلک به شي لري خو د انسان په لاس نه

٢١ هغه ساتي انسان د خپلي څارني لاندې

او په هر قدم کې دی تر نظر لاندې هغه

٢٢ هېڅ نشته داسې توره تیاره

چې کړي پټ گناهکار له خدایه

٢٣ اړتیا نه لري خدای چې وخت وټاکي یو کس دپاره

چې لار شي او هغه وکړي قضاوت ورباندې

٢٤ هغه ته نشته د خپرني اړتیا

چې کړي لېرې مشران

او وټاکي نور خلک د هغوی په ځای

٢٥ ځکه خبر دی هغه له کړو وړو د هغوی

لېرې کوي هغوی او تباہ کوي یې شپه کې

۲۶ ورکوي سزا هغوی ته په خاطر د بدو کارو

په داسې ځای کې چې ټول یې ویني

۲۷ ځکه پرینې ده هغوی پیروي د هغه

او له نظره یې غورځولي ټول حکمونه د هغه

۲۸ مجبورول دوی غریبان چې وکړي خدای ته فریادونه

او مرستې دپاره اورېدل یې فریادونه د دوی

۲۹ که خدای وکړي دغه پرېکړه چې خاموش پاتې شي

نو څوک کولای شي چې وکړي اعتراض ورباندې؟

که هغه پټ کړي خپل مخ نو څوک یې شي لیدلی

که هغه وي یو کس یا وي یو قوم؟

٣٠ قومونه نه به شي کولای هېڅ کار چې ونیسي مخه

د بې دینه خلکو چې ونه کړي حکومت ورباندې

٣١ ایوبه، ایا تا کړی خدای ته اقرار د گناهونو خپلو؟

او وعده دې کړې چې بیا به نه کړې گناهونه؟

٣٢ ایا تا غوښتي دي له خدایه چې دربنکاره کړي گناهونه ستا؟

ایا منلې دي ده دا خبره چې بس کوي به بد کارونه؟

٣٣ ته چې کوي اعتراضونه په کارونو د خدای

ته کولای شي ترې تمه چې کارونه ستا د خوښې
وکړي؟

ستا په لاس کې ده دا پرېکړه، نه ده زما په لاس کې

اوس مونږ ته ووايه ته چې څه فکرونه کوي

٣٤ په يقين سره به ومني هر باشعوره سړی دا خبره

او هونبیاران چې اوري زما خبرې کوي به دا خبره

٣٥ چې ایوب کړي د جهالت خبرې

هېڅ معنی نه لري د هغه خبرې

٣٦ ایوبه، ته مستحق یې د لویې سزا

حکمه چې تا وکړې خبرې د بدکاره په شان

٣٧ په یاغیتوب سره ته خپله گناه ډېروي

تا دی کړی سپکاوی د خدای زموږ حضور کې

اليهو د ايوب غرور محکوموي

١ بيا اليهو خپلو خبرو ته دوام ورکړ:

② دا سمه نه ده ستا دپاره ای ایوبه چې ته ووايې

چې نېک او عادل یم زه د خدای نظر کې

③ یا وکړې پوښتنه ته له خدایه

چې څه زیان رسوي زما گناه تا ته؟

په نه کولو د گناه مې ترلاسه کړي څه دي؟

④ زه درکوم تا ته ځواب

او ستا ملگرو ته هم

⑤ اسمان ته وگوره او وویینه

هغه ورپځې چې دي لوړې ستا نه

⑥ که ته وکړې گناه

ايا دا خدای ته رسوي کوم زیان؟

که ته وکړې ډېر ډېر ځلې بد کارونه

ايا وبه کړي په هغه باندې اغېزه؟

۷) ايا په نېکۍ کولو خدای سره مرسته کوي

يا څه به ترلاسه کړي هغه ستا نه؟

۸) نه، يوازې خلکو ته تکليف رسوي ستا گناهونه

او ستا نېک کارونه کوي ورسره مرسته

۹) کله چې خلکو باندې کيږي تېری هغوی زگېروي کوي

هغوی فریاد کوي يو چا ته چې يې وژغوري له

زورورو خلکو

۱۰) خو هغوی نه کوي رجوع خدای ته چې دی خالق د هغوی

هغه څوک چې پيدا کوي ورسره هيله په تيارو شپو کې

①۱ هغوی نه کوي رجوع خدای ته چې ورکوي عقل

چې د انسان سره حکمت دی ډېر د حیواناتو او
مرغانو څخه

①۲ کله چې کړي فریادونه د کومک دپاره

خو ورته نه ورکوي خدای ځواب

ځکه مغرور او بدکاران دي هغوی

①۳ په حقیقت کې فریادونه د هغوی نه لري ګټه

هغوی ته نه کوي پام مطلق قادر

①۴ ایوبه، وایې ته چې زه نه شمه لیدلی خدای

خو صبر وکړه ستا دعوه ده د هغه په مخکې

١٥) ته وايې چې خدای نه ورکوي چا ته سزا

او هغه کوي گناه ته لږ پام

١٦) ای ایوبه ته کوي خوشې خبرې

خبرې کوي لکه ناپوهه په شان

د خدای د لویی ستاینه

١) بیا الیهو خپلو خبرو ته دوام ورکړ:

٢) لږه وکره حوصله او زه به وکړم لارښوونه تا ته

زه به نور څه هم ووايم د خدای له خوا نه تا ته

٣) زه به واخلمه کار له خپلې زیاتې پوهې

چې ښکاره کړمه دا چې عادل دی خالق زما

④ څه چې وایمه زه تا ته غلطي نشته هغه کې

څوک چې ولاړ دی ستا په مخکې

ډېر پوه سپری دی هغه

⑤ څومره قوي دی خدای

هغه نه گوري هېچا ته په سپکه سترگه

داسې شی نشته چې هغه ورباندې نه پوهیږي

⑥ ژوندي نه پرېږدي هغه گناهکاران

خو د غریبانو سره کوي چلند عادلانه

⑦ ساتي نظر هغه نېکانو باندې

هغوی پرېږدي چې وکړي حکومت د پاچاهانو په شان

او وربخښي ورته عزت د تل دپاره

⑧ خو که بنديان شي هغوی په زنځيرونو کې

چې شي راگېر د مصيبت په جال کې

⑨ نو ښکاره کوي ورته دليل خداى

ښکاره کوي يې گناهونه ورته چې يې کوي په غرور

⑩ خلاصوي د هغوی غوږونه چې يې واورې لارښوونې

او ورکوي حکم چې وگرځي له بدې لارې څخه

⑪ که هغوی وکړي اطاعت او خدمت د خداى

نو د هغوی ژوند به پای ته ورسېږي

په سوله او نېکمرغی کې

١٢ خو که نه، نو هغوی به ووژل شي

او مړه به شي په جهالت کې

١٣ هغه خلک په قهريري څوک چې دي بې دینه

د سزا په وخت هم نه کوي د مرستې دعاگانې

١٤ هغوی مړه کيږي په ځوانۍ کې

او ژوند يې پای ته رسي په فحاشۍ کې

١٥ خو خدای چې خلکو ته سبق ورکوي

نو راولي ورباندې ستونزې

او کار اخلي له سختيو چې يې خلاصې کاندې سترگې

١٦ له تکليف نه خدای راوويستلې ته

او هغه پرېښودلې چې خوند واخلي له امن څخه

ډک له خوړو و دسترخوان ستا

١٧ ته د بدکارانو د قضاوت په هکله فکر کوي

خو تا سره وبه شي قضاوت د انصاف له مخې

١٨ کوه پام چې دې ونه غولوي رشوت خواره خلک

نه دې تا کاندې بې لارې شتمني

١٩ وبه نه رسوي تا ته گټه ستا د مرستې فریاد

ستا ټول قوت به تا ته هېڅ مرسته ونه رسوي

٢٠ ارمان مه کوه د شپې د راتلو

دا هغه وخت دی چې هلاک به شي قومونه په کې

٢١) پام کوه چې پورې نه کړې لاس بدو کارونو باندې

ستونزه ځکه په تا راغله

چې ودې ساتي له بديو څخه

٢٢) ياد لره چې څومره لوی دی قدرت د خدای

هغه استاذ دی تر ټولو لوی

٢٣) نه شي کولای هېڅوک چې زده کړي خدای ته کار

نه لگولی شي څوک تور ورباندې د کوم بد کار

٢٤) خپلو کارونو په خاطر يې تل ستاينه شوي

بايد ته هم وکړې د هغه ستاينه

٢٥) هرچا ليدلي د هغه کارونه

خو یوازې لېرې ځایونو څخه

②۶ مونږ درک کولای نه شو په پوره توګه لویي د هغه

شمېرلی نه شو مونږ د ژوند کلونه د هغه

②۷ راوباسي خدای د ځمکې نه اوبه

او بدلوي هغه په څاڅکو د باران

②۸ اوروي هغه باران له ورېځو

په پرېمانی سره په ټولو انسانانو باندې

②۹ څوک نه پوهیږي چې کړي ورېځې حرکت څنګه

یا د اسمان نه چې تخت دی د خدای څنګه غورېږي

تندر

③۰ ټول اسمان ته ورکوي هغه رڼا د برېښنا

خو پاتې کيږي د درياب ژور ځايونه تياره

③١ داسې کارونو سره ماږه کوي خدای خلک

او ورسوي ورته پرېمانه خواږه

③٢ هغه نيسي خپل لاسونو کې برېښنا

او کوي حکم ورته چې وولي نښه

③٣ تندر کوي اعلان د توفان د راتگ

هم خبريږي يادې د هغه له راتگ

د نړۍ په طبيعت کې د خدای لويي

د اليهو د خبرو دوام

① زما زړه ډېر لږزوي توفان

او هغه وهي ټوپونه

٢ تاسو ټول غوږ ونيسئ غږ ته د خداى

چې راوځي د هغه د خولې نه

ونيسئ غوږ هغه غرهار ته

٣ ټول اسمان ته هغه لپري برېښنا

د ځمکې يو سر نه تر بله سره

٤ بيا راشي تندر کې غرهار د هغه د اواز

اواز د شان او شوکت د هغه

او په همدې وخت کې پرکيزي برېښنا

٥ عجيبه غږ د خداى اورېدل کېږي په تندر سره

هغه کوي لوی کارونه چې مونږ پرې نه شو پوهېدلې

⑥ هغه واورې ته کړي حکم چې وورېږي په ځمکه باندې

او اوروي ډېر سخت باران هغه په ځمکه باندې

⑦ نو ودروي د خلکو کارونه هغه

ترڅو ټول خلک وويني د هغه کار

⑧ پټوي خپل ځانونه وحشي حيوانات

او پاتې کېږي په غارونو کې هغوی

⑨ له جنوب نه توفانونه راځي

او له شمال څخه راځي سخته یخني

⑩ د خدای ساه جوړوي یخ

او بدلوي اوبه په کلک یخ باندې

①۱ توري ورپځي دکوي هغه له نم نه

برېښنا پرکيږي له ورپځو څخه

①۲ هغه تاویري راتاویري د خدای په حکم

پوره کوي ټول حکمونه د هغه ټوله دنیا کې

①۳ خدای اوروې باران په ځمکه باندې

ترڅو ورکړي سزا خلکو ته

یا وښايي تلپاتي مینه خپله

①۴ ای اوبه غلی شه ته یوه شپه او ونیسه غوړ

ښه فکر وکړه ته د خدای په عجیبه کارونو

۱۵) ايا پوهېرې چې خدای څنگه کوي حکم؟

او پرکوي برېښنا له ورېځو څنگه؟

۱۶) ايا پوهېرې چې وي روانې څنگه اسمان کې ورېځې

دا دي د هغه عجيبه کارونه چې لري کامله پوهه؟

۱۷) نه، يوازې سوځې ته گرمی نه خپلو کاليو کې

او پاتې کېږي هر څه په خپل ځای باندې

کله چې ودرېږي باد د جنوب

۱۸) ايا کولای شې د خدای په شان چې وغزوي اسمان

او جوړ کړې هغه د ځلېدونکي فلز په شان؟

۱۹) نو مونږ ته رازده کړه يو څه چې ويې وايو خدای ته

که ته فکر کوي چې دي خالي زمونږ ذهنونه

او ويلو ته څه نه لرو مونږ

زه به ونه غواړم چې وکړمه د خدای سره خبرې (۲۰)

ولې ورکړمه موقع هغه ته چې مې تباہ کړي؟

کولای نه شو چې لمر ته وگورو مونږ (۲۱)

ځکه ځليزي دومره رڼا اسمان کې

کله چې پاک کړي باد اسمان له ورپځو

په همدې ډول د خدای هيبتناکه جلال ته (۲۲)

چې ځليزي د شمال نه د ټول شان او شوکت سره

نه شو کولای چې مونږ وگورو

٢٣) ورتللی نه شو نژدې قادر مطلق خدای ته

نېک او ډېر عادل دی هغه او ظلم نه کوي په مونږ
باندې

٢٤) نو بیا نه ده د حیرانتیا خبره

چې له خدای نه وو پرېږي خلک

ځکه څوک چې دعوه کړي د حکمت

نو له نظره غورځوي هغه خلک

د څښتن ځواب

(٣٨:١ - ٤١:٣٤)

په طبیعت باندې د څښتن اختیار

① بيا خښتن د توفان له منځ نه د ايوب سره خبرې وکړې او
ويې ويل:

② په خپلو جاهلو او بې معنی خبرو

ته يې څوک چې پوښتنې کړې زما د حکمت؟

③ اوس تيار شه لکه نر زما په وړاندې

زه به پوښتنې کوم او ته به ځواب راکوې

④ ايا دلته ويې ته کله چې ما کړله پيدا نړۍ؟

که ته پوهېږې دومره نو راته ووايه

⑤ چا وټاکه پراخوالی د هغې او چا اندازه کړ هغه؟

ايا پوهېږې ته په هر څه باندې؟

⑥ په څه ولاړې هغه ستنې دي چې ټينگوي ځمکه

کېښوده چا د ځمکې د تهداب تیره

٧ چې سهار کله ویلې ستورو سندرې یو ځای

او فرښتو وهلي د خوشحالی چيغې؟

٨ چا کړلې بندې دروازي د بحر

چې کله هغه راووت ځمکې له تل نه؟

٩ دا زه وم چې مې پت کړ بحر ورپځو کې

او توره تیارې کې مې کړ پت هغه

١٠ ما وټاکله پوله بحر دپاره

او ما پرېښوده چې اوږي له حده

١١ وویل بحر ته ما

چې مخکې لار نه شې د دې حای خخه

او ودرېږي دلته باید قوي خپې ستا

۱۲) ایا په خپل ټول ژوند کې تا

کړی حکم دی سهار ته چې رابنکاره شي

یا سباوون ته چې پیل کړي نوې ورځ؟

۱۳) ایا کله ویلي دي سهار ته تا چې شي خپور

په ټوله ځمکه باندي

چې پای ته ورسوي بدکاري د شپې؟

۱۴) رڼا د ورځې بنکاره کوي غونډۍ او درې

د کمیس د گونځو په شان

يا په خټو ولگېږي د يو نقش په شان

۱۵) رڼا مخه نيسي د بدکارانو

او نه پرېږدي لاس د هغوی

چې زورزیاتې وکړي

۱۶) ایا تللی یې ته د بحیرې چينو ته؟

یا ګرځېدلی یې ته د بحر تل کې؟

۱۷) ایا تا ته ښکاره شوې دروازه د مړو د دنیا

یا لیدلې دي تا د تورو تیارو دروازې؟

۱۸) ایا پوهېږې چې نړۍ ده څومره پراخه؟

که ته پوهېږې نو ځواب راکړه

۱۹) ايا پوهېرې چې رڼا راځي له کومه ځايه

او ده چېرته د تيارې سرچينه؟

۲۰) ايا ته وړلی شي هغه خپلو ځايونو ته؟

ايا تا ته معلوم دي د هغو کورونه؟

۲۱) يقين لرم چې ته په هر څه پوهېرې

ځکه ستا عمر دی ډېر زیات

او ته وې دلته چې پیدا شوه کله دا نړی

۲۲) ايا د واورې ذخيرې ته ننوتی يې ته

يا تا ليدلي ذخيرې د ډلې؟

۲۳) ما دا ساتلې دي د وخت د تکليفو دپاره

چې مرسته وکړي د جنگ په ورځ زما د خلکو سره

٢٤) راځي رڼا د برېښنا له کومه ځايه څخه

يا راځي د ختيځ تود باد له کومه ځايه څخه؟

٢٥) چا وکينده لښتې د سخت باران دپاره؟

او لاريې صفا کړه د تندر د برېښنا دپاره؟

٢٦) څوک اوروي باران په شاړه ځمکه باندې

په هغې دښتې باندې چې په کې نه اوسېږي څوک؟

٢٧) څوک ورکوي اوبه وړانې او ويجاړې ځمکې ته

ترڅو راشنه شي واښه په کې؟

٢٨) ايا باران لري پلار؟

چا پیدا کړې پرڅه؟

②٩ څوک ده مور د یخ؟

څوک راوړي واوړه دې دنیا ته له اسمانه څخه

③٠ چې بدلوي اوبه په تیره باندي

او منځ د بحر بدلوي یخ باندي؟

③١ ایا تړلی شې ته د ثریا ستوري یو د بله سره؟

یا پرانیستی شې هغه تار چې پرې تړلی یې جبار دی؟

③٢ ایا کولای شې ته چې هر موسم کې

ستورو ته وکړې لارښوونه؟

او لارښوونه وکړې ته د شمال د ستورو ډلې ته؟

۳۳) ايا خبر يې ته له هغو قوانينو چې چليږي اسمانونو کې؟

ايا کولای شي ته چې عملي کړې هغه په ځمکه باندې؟

۳۴) ايا کولای شي چې چيغي ووهې ته ورپڅو ته

چې تا لوند خيشت کړي په باران باندې؟

۳۵) او که ته وکړې برېښنا ته امر چې وپړکيږي

ايا رابه شي تا ته هغه او درته وبه وايي

چې ستا په خدمت کې يم زه؟

۳۶) څوک دی چې ورزده کړي مرغانو ته دا

چې راروان دي باران او سپلابونه؟

۳۷) څوک لري دومره حکمت چې وشمېري ورپڅې؟

څوک کولای شي چې توی کړي اوبه له اسماني منگي

٣٨ کله باران بدلوي خاوره په لوتو باندې؟

٣٩ ایا کولای شي ته بنکار د زمري دپاره

او مروې گېډې د زمريو د بچيانو

٤٠ چې پتېبري کله په خپلو سمخو کې

یا په بوتو کې پراته وي په کمين کې؟

٤١ څوک دی چې ورسوي کارغانو ته خواړه

کله چې کړي د هغوی بچيان فريادونه ما ته د خوړو دپاره

ځکه چې وږي سرگردانه گرځي؟

په ځنگلي حیواناتو او الوتونکو باندې د خښتن واک

د څښتن د خبرو دوام

① ايا پوهېږې ته ايوبه چې غرنۍ وزې كله بچيان زېږوي؟

ايا ليدلي دي تا په خپلو سترگو چې هوسۍ څنگه
بچيان زېږوي؟

② ايا پوهېږې ته چې گرځوي څو مياشتې

هغوى په گېډه کې بچيان خپل؟

ايا پوهېږې چې راځي كله د هغوى د زېږېدلو وخت؟

③ ايا پوهېږې كله به راشي د هغوى د زېږولو درد

او كله راوړي دنيا ته خپل بچيان؟

④ په صحرا کې د هغوى بچيان قوي کيږي

او بېلېږي مور نه او نه راځي بېرته

⑤ چا ازاد کړل وحشي خره؟

چا پرانیستلې رسی گانې د هغوی؟

⑥ ما ورکړه د بنته ورته چې شي کور د هغوی

او پرې مې بنودل چې واوسېږي په بنوره زار ځایو
کې

⑦ لپرې گرځي هغوی د بنارونو له شورماشوره څخه

او نه به لري هېڅ خاوند چې چيغې ووهي هغوی
باندي

⑧ غرونه دي هغه خرځایونه چې کوي په کې خوراک هغوی

چې لټوي په کې هر یو شین بوتی د خوراک دپاره

⑨ ایا وبه کړي کار وحشي غویي د ستا دپاره؟

ايا شپه به کړي تېره ستا په غوجل کې؟

۱۰ ايا ته ترلی شي هغه په رسی باندې

چې بيا وکړې قلبه ورباندې؟

يا کش کړې په پټيو کې ماله ورباندې؟

۱۱ ايا کولای شي تکیه په لوی قوت د هغه؟

او کولې شي ترې تمه چې وکړي ستا دروند کار؟

۱۲ ايا کولای شي ترې تمه چې دننه راوړي ستا حاصلات؟

او کړي راتول غلې دانې درمند ځای ته ستا؟

۱۳ څومره په غرور وهي وزرونه شترمرغ

خو د لک لک په شان نه شي الوتلی شترمرغ

١٤) پرپردي په ځمکه باندې خپلې هګۍ شترمرغ

ترڅو خاورې کاندې ګرمې هګۍ د هغه

١٥) هغه نه ده خبره چې کېدای شي د هغې هګۍ شي ترپښو

لاندې

نه خبره ده هغه چې کړي به یې ماتې وحشي حیوان

١٦) هغه داسې ګڼي چې خپلې نه دي دا هګۍ د هغې

او نه کړي پروا چې عبث به یې شي هلې ځلې

١٧) دا زه وم چې شترمرغ مې کړ ناپوهه

او دا زه وم چې مې ور نه کړله هغه ته پوهه

١٨) خو چې کله هغه وکړي شروع په مندو

مخکې کېږي تر ټولو نه چابک اس

او د هغه کس نه چې وي سپور ورباندې

۱۹) ايا دا ته وې چې دې ورکړ

اسونو ته دومره قوت

او ورته پته دې کړه غاړه په وينتو باندې؟

۲۰) ايا ورکړی دا توان دی تا چې ووهي

توپونه د ملخانو په شان

او ووپروي خلک په خپل خرهار؟

۲۱) هغوی په شوق سره خپل سوم وهي په ځمکه باندې

هغوی منډې وهي جنگ کې په خپل زور باندې

۲۲) نه پوهېږي هغوی په معنی د وپړې

هېڅ توره نه شي بېرته گرځولی هغوی

۲۳ د هغوی د سوارانو وسلې

ترنگیږي او پرکیږي لمر کې

۲۴ لړزیږي له هیجانه دا اسونه او وهي منډه جنگ ته

چې کله وغږول شي سرنی نو ارام ودرېدلی نه شي

۲۵ د سرنی په غږېدو کوي هغوی خرهار

له لېږې ځایه ورته ورځي بوی د جگړې

هغوی اوري د منصبدارانو چينغې او امرونه

۲۶ ایا الوتنه زده کوي بانډه له تا

خپروي چې خپل وزرونه د جنوب خواته؟

٢٧) ايا ستا امر ته وباسي انتظار عقاب

چې کړي جوړه خپله خاله جگړو غرونو باندي؟

٢٨) جوړوي هغه خپل کور لوړو گټونو باندي

او هلته ژوند کوي او شپه تېروي

د تېرو په گړنگ او کلاگانو کې

٢٩) د هغه خای نه خاري هغه خپل بنکار

او ويني هغه د لېرې خای نه

٣٠) گردچاپېره د مرو راتولېري عقابان

او خښي يې ويني د عقابانو بچيان

ايوب خښتن ته خواب نه شي ور کولای

① بيا خښتن ايوب ته وويل:

② ايا ته لا اوس هم كړې جگړه مطلق قادر سره؟

ته چې اعتراض كوي په خدای ايا لري ورته ځواب؟

③ بيا ايوب خښتن ته ځواب وركړ او ويې ويل:

④ وكړې خبرې ما له ناپوهۍ نه ډكې

نو زه به وركړم څه ځواب؟

په خپله خوله باندي به لاس كېږدم

⑤ ما هسې هم كړي له حد نه ډېرې خبرې

د ويلو دپاره نور څه نه لرم زه

خښتن يوځل بيا د ايوب نه پوښتنې كوي

⑥ بيا خښتن د توفان له منځ څخه يوځل بيا د ايوب سره خبرې
وگرې او ويې ويل:

⑦ اوس تيار شه لکه نر زما په وړاندې

زه به پوښتنې کوم او ته به ځواب راکوې

⑧ ايا ته هڅه کوې چې ما ثابت گرې بې انصافه

چې ملامته گرې ما او ثابت گرې خپل ځان حق په
جانب؟

⑨ ايا قوي يې ته لکه زما په شان؟

ايا ايستلی شي لوړ غر لکه د تندر زما په شان؟

⑩ که داسې وي نو کره خپل ځان دې سينگار

په عزت او په لويی سره

واغونده لباس د جلال او شان او شوکت

①۱ گوره هغو خلکو ته چې دي مغروران

ورته وښايه خپل قهر او کره هغوی عاجزان

①۲ هو، مغرورانو ته وگوره او ذلیل کره هغوی

او تر پښو لاندې کره بدکاره خلک چیرته چې ولاړ
دي

①۳ ښخ کره ټول هغوی په خاورو کې

بند کره هغوی د مړو دنیا کې

①۴ داسې وکره بیا به زه هم کومه ستا ستاینه

او وبه منم چې ته کولای شي خپل ځان وژغوري

بھیموت یو لوی او حیرانوونکی حیوان دی

۱۵ وگوره بھیموت ته

ما هغه کړ پیدا لکه څنگه چې مې ته کړې پیدا

هغه خوري وانبه لکه د غويي په شان

۱۶ خو څومره قوت دی د هغه بدن کې

او څومره زور دی د هغه عضلو کې

۱۷ د هغه لکې ودریري سبر د ونې په شان

قوي عضلي دي د هغه د پښو

۱۸ د هغه هډوکي دي لکه د برنجو د نل په شان

او پښې یې دي لکه د اوسپنې سیخونو په شان

١٩ هغه قوي دی ډپر زما د ټولو مخلوقاتو څخه

ورته ماتې ورکولای شي صرف خالق د هغه

٢٠ واښه شنه کيږي د هغه د خوراک دپاره

هغو غونډيو باندې چې کوي لوبې په کې وحشي
خناور

٢١ هغه پرېوځي د شنو بوټو لاندې

او د لوخو ترمنځ هغه پټيږي جبه زار کې

٢٢ د شين بوټي او د ويالې په غاړه

ولې کوي سيوری په هغه باندې

٢٣ نه وپريږي هغه د سيند له څپو

کله چې شيندل کيږي د هغه په مخ اوبه د اردن

نو پاتې کيږي هغه آرام

②۴ څوک شي کولای چې ږوند کړي هغه او ويې نيسي؟

څوک شي کولای چې د هغه په پوزه کې کړی واچوي؟

لواياتان يو بحري ښامار

د څښتن د خبرو دوام

① ايا نيولی شي لواياتان

ته د ماهي په چنگک

يا تړلی شي رسی باندې د هغه ژبه؟

② ايا اچولی شي رسی د هغه وربوز کې

يا اچولی شي چنگک د هغه ژامو کې؟

۳ ایا تا ته به وکړي زاری چې هغه پرېږدې لاړ شي

یا تا ته به وکړي هغه رحم دپاره زاری؟

۴ یا هغه به وکړي ترون ستا سره

چې خدمت به کوي د تل دپاره ستا؟

۵ ایا کولای شي هغه ونیسي د یوې مرغۍ په شان

چې ستا لورگاني پرې غلط کړي خپل پام؟

۶ ایا ماهیگران به په هغه باندي چني ووهي

یا هغه به ووپشي د سوداگرو ترمنځ؟

۷ ایا کېدای شي چې ننوځي نېزې د هغه پوستکي کې

یا سوری شي په چنگک داره نېزه باندي د هغه سر؟

⑧ که یوخل ورباندې ووهې لاس

هېر به نه کړې دا جنګ هېڅکله

بیا به ونه ووهې ورباندې لاس هېڅکله

⑨ هرڅوک چې وکړي هیله د بحیرې د بنامار د بنکار

ورکوي جرات له لاسه او په ځمکه به راپرېوځي هغه

⑩ که هغه وي ډېر خونخوار هېڅوک

به ونه کړي جرات چې هغه راوپاروي

نو څوک به وکړي جرات چې ودرېږي زما په
وړاندې؟

⑪ څوک کولای شي چې وکړي مخالفت ما سره

چا راکړي دي څه ما ته چې یې ورکړم بېرته؟

هر څه چې دي نړۍ کې هغه زما دي

۱۲ زه به ووايمه تا ته چې څومره قوي دي پښې د هغه

او څومره لوی او قوي دی بدن د هغه

۱۳ څوک ایستلی شي څرمن د هغه

یا سوری کولای شي د هغه ډبل زغر؟

۱۴ څوک کولای شي چې خلاصه کړي خوله د هغه

چې په کې دي غابنونه وپروونکي؟

۱۵ د هغه شا ده جوړه شوې د سپرونو له قطارونو څخه

تړل شوي دي یو ځای او کلک دي د تیرو په شان

۱۶ داسې نښتی دی کلک هر یو یې یو بل پورې

چې هوا هم تېرېدلی نه شي د هغوی له منځه

١٧) دومره کلک دي تړل شوي يو تر بله هغه

چې هېڅ شی یې بېلولی نه شي يو له بله

١٨) چې پرنجیږي هغه کله نو پرکيږي ترې برېښنا

او سترگې ځليږي د هغه لمر په شان چې راخپږي
سهار

١٩) لمبې د اور راوځي د هغه د خولې نه

پورته کيږي سپرغی د هغه د خولې نه

٢٠) لوگی راوځي د هغه له پوزې څخه

لکه لوگی چې راځي د خوټېدونکي دېگ نه

٢١) د هغه نفس لگوي اور

لمبې راوځي د هغه د خولي نه

په ورمبر کي د هغه دی دومره زور ۲۲

چي مخامخ شي کوم څوک ورسره نو د وپرې نه

ريپري

کمزورې برخې د هغه د بدن ۲۳

دي ډپرې کلکې له اوسپنې نه

زړه يې کلک دی لکه د تيرې په شان ۲۴

سخت دی هغه د ميچنې د پل په شان

رانبکاره کيږي چې هغه کله ۲۵

حتی قوي خلک هم ترېنه وپرېږي

بېرته ګرځي او تنبتي له وپرې

٢٦ نشته توره داسې چې کړي زخمي هغه

نشته داسې نېزه يا غشى چې ورسوي زيان هغه ته

٢٧ هغه اوسپنه گڼي لکه د بوسو په شان

او برنج ورته بڼکاري د خوسا لرگي په شان

٢٨ هېڅ داسې غشى نشته چې کړي هغه په منډو

هغه تېرې چې گوزارېرې پرې مچنوغزې باندي

دي د بوسو د ډکو په شان

٢٩ بڼکاري هغه ته کوتک بوسو د ډکي په شان

او خاندي کله چې سړي کړي گوزارونه د نېزو

٣٠ لري پوستکى يې د گېډې تېرې څوکې

ختینو لوښو د ټوټو په شان

قلبه کوي ځمکه غوبل کولو د خپر په شان

٣١ هغه بحر خوځوي لکه خوټېدونکي دېگ په شان

او خوځوي هغه لکه د عطر و د لوښي په شان

٣٢ د هغه شاته پاتې کيږي ځلانده کرښه

او بدلوي بحیرې په سپین ځگ باندې

٣٣ د هغه ثاني نشته د ځمکې په مخ

داسې مخلوق دی هغه چې نه وپریږي

٣٤ هغه ته سپک ښکاري تر ټولو مغرور حیوانات

هغه پاچا دی د ټولو وحشي ځناورو

د ایوب اقرار او توبه ویستل

① بیا ایوب د خښتن په ځواب کې داسې وویل:

② زه پوهېږمه خښتنه چې ته کولای شي هر کار

او هیڅوک کولای نه شي چې وکړي مخنیوی د ارادو
ستا

③ زما نه وکړله پوښتنه تا

ته یې څوک چې پوښتنې کړې زما د حکمت؟

اوس پوه شوم هغو شیانو په هکله

چې حیرانوونکي او ډېر لوی وو

او هغو شیانو په هکله چې نه پوهېدم ورباندې

④ تا راته وویل چې ونیسه غوږ زما خبرو ته

او تا راته وويل چې زه به پوښتنې كوم

او ته به ځواب راکوي

⑤ زه پوهېدم يوازې په هغه څه چې راته بل چا ويلې

خو اوس مې ليدلې يې ته په خپلو سترگو

⑥ نو په دې سبب زه خجالت وباسم په ټولو خبرو خپلو

او توبه وباسم په خاورو او ايرو کې زه

د ايوب ملگري رټل کيږي

⑦ وروسته له دې چې څښتن د ايوب سره خپلې خبرې پای ته

ورسولې، هغه اليغاز ته وويل: «زه په تا او ستا په دوو ملگرو يعنې

بلد او صوفر باندې په قهر يم، ځکه چې تاسو زما د خدمتگار

ايوب په شان زما په هکله رښتيا ونه ويل. ⑧ اوس اووه غويان او

اووه پسونه واخلي او ايوب ته ورشئ او د خپلو ځانونو دپاره يې د

سوځېدونکې قرباني په توگه وړاندې کړئ. ايوب به ستاسو دپاره
دعا وکړي او زه به د هغه دعا قبوله کړم او ستاسو ناپوهي به
وبخښم. تاسو د هغه په شان زما په هکله رښتيا ونه ويل.» (۹) نو
اليغاز، بلدد او صوفر د خښتن خبره په ځای کړه او خښتن د ايوب
دعا قبوله کړه.

ايوب بېرته خپل پخواني حالت ته راگرځي

(۱۰) بيا وروسته له دې چې ايوب د خپلو درېو ملگرو دپاره دعا
وکړه، خښتن هغه بيا نېکمرغه کړ او د مخکې په پرتله يې دوه چنده
شتمني ورکړه. (۱۱) د ايوب ټول ورونه، خویندې او پخواني ملگري د
هغه ليدلو ته راغلل او د هغه سره يې د هغه په کور کې مېله جوړه
کړه. هغوی ورسره خپله خواخوږي څرگنده کړه او د هغو ټولو
تکليفونو په خاطر يې چې خښتن ورباندې راوستلي وو، هغه ته
تسلي ورکړه. د هغوی څخه هر يو تن څه نا څه پيسې او يوه يوه د
سرو زرو گوته هغه ته ورکړه.

١٢ څښتن د ايوب د ژوند د لومړيو ورځو په پرتله په وروستنيو

ورځو کې ډېر برکت و اچاوه. ايوب د څوارلس زرو پسونو، شپږو زرو اوبنانو، زر جوړه غوايانو او د زرو خرو خاوند شو. ١٣ هغه اوه زامن او درې لورگانې لرلې. ١٤ هغه په خپلې مشرې لور باندې يميمه، په دوهمې باندې قصيعه او کشرې لور باندې قرن هفوک نوم کېښود. ١٥ په ټوله نړۍ کې د ايوب د لورگانو په شان بنايسته نجونې نه وې. ايوب هغوی ته هم د هغوی د ورونو په شان په ميراث کې برخه ورکړه.

١٦ له هغې وروسته ايوب يو سل او څلوېښت کاله نور هم عمر

وکړ او خپل لمسي او کپروسيان يې هم وليدل. ١٧ او بيا هغه په ډېر پوخ عمر کې مړ شو.